

Izdaja zavod za gospodarsko propagando Domžale Ljubljanska 92 - Uredniški odbor - Odgovorni urednik Milan Flerin - Izhaja vsakega 15. v mesecu - Ziro račun 5012-5012-3-84 - Cena 0,50 dinarjev - Tiska tiskarna "Tone-ta Tomšiča" v Ljubljani

Občinski

poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Uspavani smo z mislijo, da je naša občina bogata!

Kar sama od sebe sili v naslov ta izjava, izrečena na II. zasedanju občinske konference ZKS Domžale, ki je bila 17. maja v Grobljah. Ker je bila takoj podkrepjena s podatkom, da smo po gospodarski moči v slovenskem merilu sicer res na 10. do 12. mestu, po hitrosti rasti gospodarskega razvoja pa šele na 25. mestu, mora biti komunistom naše občine ta izjava nujno opozorilo in napotilo za nadaljnje delo.

Osnovna točka dnevnega reda te konference je imela namreč naslov: **»Družbeno-ekonomski in politični problemi gospodarstva ter razvoj občine Domžale in naloge komunistov.«**

Priprave na konferenco so bile široke. Komisija za družbenoekonomske odnose in ekonomsko politiko, ki je konferenco organizirala, je namreč pripravila nekaj tez, ki so skušale zajeti vso našo gospodarsko problematiko, pogojeno z lastnimi slabostmi, kot tudi z ovirami, ki se zastavljajo gospodarstvu od drugod. Te teze je dostavila vsem organizacijam ZK naše občine z željo, da dajo o njih svoje mnenje. Komisija je bila namreč soglasna v mnenju, da je **potrebno začeti oblikovati našo gospodarsko politiko z enotnimi, organiziranimi, direktivnimi nastopi od spoda navzgor, aktivirati podobne pobude po drugih regijah**

in opravljati stalen pritisk na organizme, ki krojijo pota našemu gospodarstvu.

Obenem pa je potrebno zagotoviti solidno podporo vsem tistim posameznim in kolektivnim naprednim silam, ki kljub položajem, ki jih imajo s svojimi zdravimi težnjami — morda prav zaradi nekakšne osamljenosti — ne morejo prodrati.

Komunisti so pokazali veliko zavzetost za tak način oblikovanja naše politike. Večina organizacij je namreč teze obravnavala in dala nanje svoje pripombe; te pripombe pa so teze tako rekoč v celoti podprle. Komisiji je bila tako dana enotna podpora, konferenca pa si je zagotovila večjo uspešnost.

Na podlagi tez in razprave se prav te dni pripravljajo sklepi, ki bodo poslani vsem organizacijam ZK naše občine, ustreznim komisijam v drugih občinah, kot tudi pri CK, pa tudi republiški skupščini. Objavili jih bomo tudi v naslednji številki Občinskega poročevalca in jim dali s tem vsesplošno obveznost. Ta članek pa naj posreduje glavno vsebino razprave na omenjenem zasedanju občinske konference.

Clani konference so bili najprej seznanjeni s tem, da imajo poglobljenejši kazalci gospodarjenja zadnjih dveh let za našo občino takole nerazveseljivo tendenco:

	1966	1967
% plačane realizacije	11 %	14,6 %
delež neto produkta v celotnem dohodku neto produkt za družbo:	33,4 %	30,5 %
neto produkt za del. organizacije	33,9 % : 66,1 %	36,4 % : 63,6 %
mera presežene vrednosti	1,5 %	1,3 %
stopnja ohranjenosti delovnih priprav	41 %	39,7 %
delež osebnih dohodkov v neto produktu	59,7 %	63,3 %
delež poslovnih skladov v neto produktu	16,6 %	11,8 %

V razpravi je bila nakazana pot iskanja novih impulzov za razvoj gospodarstva, za hitrejšo obnavljanje delovnih priprav in modernizacijo možnosti, da delovne organizacije določene del sredstev pri banki dolgoročno nalagajo, le-ta pa da ob določenem programu svojo udeležbo, katere višina je odvisna od časa vezanja sredstev. Papirnica že na ta način modernizira svoje obrate.

Mnogo besed je bilo izrečenih o stalnem naraščanju števila brezposelnih, posebno še, ker je med njimi tričetrt mladine, ponajveč z dokončano osemletko. Jeseni pričakujemo še okrog 500 mladincev, ki bodo iskali zaposlitve. Težko se bo za to rezervno armado našla zaposlitev doma, po drugi strani pa se tudi slišijo glasovi o zapiranju občin v svoje meje pri zaposlovanju. Lahko odpade torej tudi možnost zaposlovanja v sosednjih občinah in obratno. Edina kratkoročna rešitev je v iskanju

zaposlitve v tujini — ob zagotovitvi primernih družbenih pogojev. Perspektivno pa je treba iskati rešitve v večji gibljivosti delovne sile, **v obveznih programih razvoja sleherne občine in podjetij, ki bi nakazali tudi potrebe po novih delovnih mestih.** Smo pa na taki stopnji gospodarskega razvoja, da se stopnja zaposlovanja v industriji zaustavlja in se začno razvijati ostale dejavnosti, predvsem terciarne (gostinstvo, turizem, storitvena obrt) pa tudi v kmetijstvu bo treba ljudi bolj zadržati,

saj je sedanja kmečka generacija precej stara in dosega poprečje preko 60 let. Sprejeti bodo tudi ukrepi, da bo vsak, ki bo imel pogoje, šel avtomatično v pokoj. Predvsem pa je treba iskati rešitve le znotraj občin in delovnih organizacij. In končno — brezposelnost je povezana tudi s sistemom izobraževanja. Družbena skupnost bi morala začeti delovati v preobrazbi mišljenja naših občanov. Naši občani dostikrat mislijo: čimprej h kruhu, ne glede kako je z izobrazbo. To so kratkoročna gledanja, saj je **že pri današnji strukturi opremljenosti 1550 nekvalificiranih delavcev preveč.** Kaj bo šele ob višji strukturi? Treba bo tudi razmisliti o oblikovanju novega tipa šole — **o profesionalizaciji obvezne šole,** ki bo v višjih razredih nudila možnost izbire temeljnih poklicnih smeri in bi iz šol prihajali že priučeni ljudje, ki bi lažje našli zaposlitev. Dosedanja obvezna šola pa nudi le splošno — humanistično izobrazbo brez strokovnosti in šola torej oddaja družbi nekvalificirano delovno silo. Treba pa bi se bilo seveda izogniti preozki in predolgi specializaciji, ki bi vodila do »poneumljanja« ljudi.

Potrebna je široka akcija, v katero naj bi posegle tudi družbeno-politične organizacije, da se **iz sredstev, vložnih v turizmu na našem področju, polegne določena materialna osnova in korist.** Znano je namreč, da so bila velika sredstva izdana za povečanje posteljnih kapacitet, v bistvu pa je šlo le za reševanje stanovanjskega vprašanja. **Treba je zagotoviti odgovornost ljudi, ki so podpisali pogodbo, da se bodo vključili v turizem.** Treba je, da se povežejo tudi turistična društva med seboj v ta namen. Nasploh pa naj da konferenca tudi priporočilo o močnejšem uveljavljanju modernih konceptov turistične politike pri nas. Vodstva in vplivne komuniste je treba prepričati o prednosti sodobnega povezovanja med turističnimi ali celo polturističnimi organizacijami (promet in hotelirstvo, obrt in turizem, turizem in komunalna dejavnost). Primerno bi bilo pripraviti vsaj kratko anketo ali pogovor v zvezi z mnenjem o predlogu ZIS glede **stranskega delovnika za žene z večjimi družinskimi obremenitvami.** Treba se je izogniti baziranju na predlogih posameznikov, ki so na višji stopnji življenjskega standarda.

Komunisti moramo začeti politično akcijo pri ustvarjanju prepričanja, da ima **občinska skupščina pravico in dolžnost, že na osnovi kvalitetnih strokovnih analiz ugotovi, da je v podjetju nekaj narobe, da**

Letošnji občinski praznik, 27. julij bomo praznovali na Diru. Ta dan bo slavnostna seja občinske skupščine v Zadržnem domu, sam praznik pa bomo proslavili s številnimi kulturnimi in športnimi prireditvami. Pozivamo organizacije in društva da pripravijo svoje programe.

Občinska konferenca SZDL

na to opozori samoupravne organe in od njih zahteva, da rešujejo in odpravijo nezadovoljivo stanje. To se ne sme smatrati kot vmešavanje,

Komunisti bi morali izvajati stalen pritisk na vseh nivojih na samoupravne organe, da bodo pospešeno in konkretno ukrepali v zvezi z modernizacijo. Strah pri delavcih, ki vidijo v modernizaciji nevarnost za zmanjšanje delovnih mest, bi morali odpraviti s pritiskom na strokovne kadre, da tega vprašanja ne bi reševali po liniji najmanjšega odpora.

Vrniti se je treba na osebno odgovornost in ne kaznovati le s tem, da je nekoga sram, če nekaj zagreši; čutili mora disciplino ali še bolj učinkovit ukrep, tudi povračilo stroškov. Nemogoče je, da lahko nestrokovnjaki v samoupravnem organu

odgovarjajo za sklep, ki bi se izkazal za nelogičnega, predlagala ga je pa strokovna služba. Morda bi bilo na mestu, da se samoupravni organi sestanejo le ob ključnih vprašanih poslovne politike, saj sicer izpadejo le kot aparat za dviganje rok, ker strokovno niso dovolj kos upravljanju. **Osebno odgovornost pa je potrebno razširiti od direktorja, kot je sedaj običaj, na ves vodstveni kader, saj je nemogoče, da bi direktor ob slabih kadrih probleme zadovoljivo izpeljal. Zato mu je treba dati pravico izbire strokovnjakov — mandati-ranja, potem bi lahko vsi materialno odgovarjali, in skrivanja za samoupravne organe ne bi bilo več. Treba je torej poskrbeti za horizontalno odgovornost na različnih nivojih.**

Končno so se komunisti zaustavili ob vprašanju, kako sklepe konference realizi-

rati v dnevni praksi. Osvojili so mnenje, da je realizacija sklepov odvisna od vseh nas, saj struktura članstva seže od krajevnih skupnosti do vrha delovne organizacije in občinske uprave. Vsak bo moral na svojem delovnem mestu izpolnjevati tisto, s čimer lahko pomaga k reševanju, ljudje pa lahko nekaj store le, če vedo kaj hočejo. Zato se naj razprava nadaljuje na akcijskih sestankih ob konkretnih programih in nalogah na posameznih nivojih ter kasneje tudi spremlja izvajanje.

Zaključek je bil, da pomeni to zasedanje začetek drugačnega gledanja na nekatera vprašanja kot smo bili doslej navajeni. Uspešnost nadaljevanja takega procesa pa je odvisna od tega, kako se procesi odvijajo v naših glavah. **Reforma v glavah pa je jasno, težja od reforme na papirju in na jeziku.**

Tone Laznik dipl. oec.

Pred kongresom sindikatov

Na zadnjem plenarnem zasedanju CS ZSJ so člani dokončno sprejeli datum zasedanja VI. kongresa jugoslovanskih sindikatov in potrdili predlog dnevnega reda. Kongres bo zasedal v Beogradu v dneh od 26. do 29. junija letos. Po sklepu sindikalnega sveta bo delegatom predložen naslednji dnevni red:

- poročilo o delu CS ZSJ
- poročilo nadzornega odbora o finančno-materialnem poslovanju

- referat predsednika CS ZSJ Dušana Petrovića-Saneta o borbi delavskega razreda in delovnih ljudi za samoupravno družbo in za nadaljnji razvoj sindikatov

- sprejem statuta ZSJ
- sprejem resolucij VI. kongresa

- volitve novih organov ZSJ

Po sklepu plenuma Centralnega sveta naj bi delo kongresa potekalo v petih komisijah. Po sedanjem predlogu bi to bile:

- komisija za družbenoekonomski razvoj, samoupravljanje in delitve

- komisija za delovne in življenjske razmere

- komisija za nadaljnji razvoj sindikatov in Statut ZSJ

- komisija za aktualna vprašanja izobraževanja in kulture

- komisija za mednarodno aktivnost sindikatov

Iz dosedanjih predkongresnih razprav se je izkristaliziralo, naj bi kongres sprejel 14 resolucij s področja družbene aktivnosti sindikatov od osnovnega vprašanja samoupravljanja do materialnega in družbenega položaja človeka.

Kadar teče beseda o samoupravljanju kot sistemu novega družbenoekonomskega odnosa in o njegovem nadaljnjem uredničenju v praksi, bo treba vse več pažnje posvetiti naslednjim vprašanjem:

- kako delovni ljudje v okviru samoupravnega sistema razpolagajo z vse večjim delom presežnega dela — kako se to odraža v pogojih družbeno gospodarske reforme in na kakšen način naj bi prišlo do vse več-

jega in neposrednejšega vpliva proizvajalcev na celokupen proces družbene reprodukcije;

- kako bi se zagotovil nadaljnji razvoj sistema samoupravnih institucij (organov, oblik in metod samoupravljanja) in s tem še bolj demokratično in učinkovito ustvarjanje samoupravnih odločitev kot tudi disciplinirano izvajanje sprejetih sklepov;

- s kakšnimi sredstvi in na kakšen način naj bi se izvajalo nadaljnje združevanje družbenega dela in posebno še premaganje stare tehnike in tehnologije z novo in kaj je ob tem konkretnega storiti za reševanje neposrednih problemov razvoja, da se bo ta v čim večji meri nalonil na znanost.

Sindikat in delovni ljudje so ob tem postavljeni pred nalogo, da zagotovijo nadaljnji in hitrejši razvoj samoupravljanja, s čimer bi se še nerazvite metode in oblike samoupravljanja uvajale v taki obliki, ki bi omogočala večjo racionalnost in učinkovitost upravljanja kot tudi čim večjo soudeležbo delovnih ljudi v tem procesu. Delovni ljudje — samoupravljalci — občani morajo s tega vidika upoštevati

- konkretno mesto, pogoje in čas, v katerem se samoupravljanje ustvarja in

- povezovati ideje in splošne cilje razvoja z objektivnimi in realnimi možnostmi.

Ustvarjanje teh ciljev pomeni istočasno odločno odstranjevanje vseh tistih pritiskov, ki temelje na zadrževanju in konserviranju starih teženj in povečani moči administrativno etatičnih pozicij in metod pri reševanju družbenoekonomskih odnosov.

O raznih problemih samoupravljanja so nekatere teze v materialih, ki so jih prejele sindikalne podružnice. Te so bile zadolžene, da razvijejo razpravo o tovrstni sindikalni problematiki. Ti materiali bodo služili tudi kot osnova za izdelavo resolucij, ki jih bo sprejel kongres.

Izkušnje zadnjih let so pokazale na niz primerov, kjer je prišlo do določenega razkoraka med vodenjem in upravljanjem delovne organizacije. To se kaže predvsem v koncentraciji strokovnih vodilnih kadrov v predstavniških organih samoupravljanja, posebno v upravnih odborih večjih delovnih organizacij. To je povzročilo naslanjanje predstavniških organov na strokovni aparat — tudi kolegij, povečana je s tem hierarhična vloga odnosov namesto principa enakopravnega sodelovanja. Kažejo se nekateri primeri pozivanja na avtoriteto in čvrsto roko in da ima strokovno-vodilni kader v ekonomskih situacijah odločujočo vlogo in pri upravljanju proste roke, za kar dobi često tudi pristanek samoupravnih organov. Tendence vse bolj posrednega odločanja delovnih ljudi v upravljanju na vseh stopnjah združene-ga dela so stalno v konfrontaciji s prej navedenimi pojavi. Prav ta nasprotja in dosedanje izkušnje pa govorijo o preživelih koncepcijah, ki se pojavljajo v novih oblikah in v novih druž-

beno političnih situacijah, kjer predstavljajo znatno bolj zapleten kompleksen pogoj za nadaljnji razvoj samoupravljanja v pogojih gospodarske reforme.

Prehod od meznega delavca v položaj samoupravljalca zahteva dokončno izgraditev sistema proizvodnih odnosov. Zato moramo vedno izhajati iz sedanjih in dolgoročnih interesov ljudi in iz objektivnih ekonomskih zakonitosti in zavestno delovati na odstranjevanju negativnih vplivov tržne stihije.

Razvijanje proizvodnih odnosov na samoupravni osnovi je kompleksen in dolg proces, v katerem se pojavljajo tudi zastoj in nasprotja. To je zaradi tega, ker tržno gospodarstvo in sama uporaba principa delitve po delu v neenakih pogojih in ob elementih starih proizvodnih odnosov — objektivno nakazuje neenakopravno osnovo delovnih organizacij.

Vloga zveze sindikatov je ravno ob tem problemu vedno odločilnejša saj stremi za tem, da samoupravljanje v teh novih odnosih dobi pomembnejšo vlogo v naši družbi, kar je tudi osnovni pogoj za doseg končnih ciljev reforme.

Ivan Mrak

Slovenija avto

Vam nudi v svoji prodajalni v Domžalah:

- vse rezervne dele za avtomobile znamke »FIAT«;
- motorna kolesa, domača in uvožena na kredit, brez porokov in pologa za dobo 24 mesecev;
- vse vrste koles na kredit brez porokov in pologa za dobo 6 mesecev;
- ter ves ostali material za prevozna sredstva.

Se priporoča

SLOVENIJA AVTO

DOMŽALE

Občanom občine Domžale

V skladu z dogovori na Svetu za narodno obrambo in v Štabu za civilno zaščito objavljamo v nadaljevanju nekatere odredbe in navodila za ravnanje občanov, civilno zaščitnih skupin itd. v primeru elementarnih nezgod ali vojne nevarnosti.

Zadnji primer elementarne nezgode (poplava) na področju Topol, Mengša in Trzina nam nazorno kaže nekatere pomanjkljivosti v organiziranju reševalnih skupin. Najbolje je v tem primeru delovala gasilska četa iz Mengša, ki je bila v treh minutah aktivirana. Tega pa ne moremo trditi za ostale pripadnike civilno zaščitnih skupin, niti ne za občane, ki so po odredbi predsednika skupščine občine dolžni ob elementarnih nezgodah staviti svoje sposobnosti na razpolago interesom občanov.

Na podlagi teh ugotovitev imamo v nadaljevanju priprav za civilno zaščito pred sabo še mnogo nalog, ki bi jih kazalo v najbližji prihodnosti konkretizirati. V ta sklop vprašanj spadajo nedvomno vse odredbe in navodila Štaba za civilno zaščito in Sveta za narodno obrambo. Prav zaradi tega pozivamo vse delovne organizacije, gasilska društva in civilno zaščitne skupine ter štabe za civilno zaščito, kjer so ti formirani, da seznanijo prebivalce svojega teritorija o njihovih nalogah v primeru potrebe ter ustrezno organizirajo akcije, če take potrebe nastanejo. Ta poziv ima svoj realen odraz v dejstvu, da

so posamezni člani Štaba za civilno zaščito pri skupščini občine Domžale ugotavljali nezainteresiranost širše množice, kljub opozorilom posameznih predstavnikov štaba. Pohvalno bi lahko govorili samo o prebivalcih Dragomlja in Pšate, ki so z veliko zavzetostjo ščitili svoje in družbeno premoženje pred naraščajočo vodo. Seveda ne smemo trditi, da prebivalci severnega dela občine, tega ne bi storili, če bi imeli čas. Vendar z vso gotovostjo lahko trdimo, da je precejšen del občanov (razen prizadetih) stal ob strani in opazoval dogodke.

Štab za civilno zaščito pri skupščini ugotavlja, da je v danem primeru slabo delovala informativna služba, in da so morali posamezni člani tega štaba samostojno ukrepati pogojem primerno. Pogrešali smo radio zveze, ki bi omogočale slišenemu članu štaba zvezo s komandnim mestom. Naloga sveta za narodno obrambo in štaba za civilno zaščito so, da organizirata čim uspešnejšo in čim hitrejšo pomoč, vendar bo uspešnost te organizacije ostajala toliko časa odprta, dokler terenske civilne zaščitne skupine ne bodo v popolnosti doumele potrebe po taki povezavi. Prav zaradi tega se oba organa obračata na občane z željo, da v odredbah in odločbah, ki jih objavljamo, poiščejo svoje mesto in jih poskušajo v lokalnem obsegu čimprej realizirati.

Štab za civilno zaščito pri SOB Domžale

OBČANI DOMŽAL

Izkušnje pri nas in drugod so pokazale, da se s premišljenim ravnanjem in organizirano pomočjo lahko škoda in zlasti žrtve ob elementarnih in drugih množičnih nesrečah v precejšnji meri zmanjšajo ali celo popolnoma preprečijo.

Z namenom, da bi ob takšnih nesrečah vedeli, kako je treba ravnati, upoštevajte naslednje

NAVODILO

Razmislite, kje v vašem stanovanju so najvarnejša mesta pred potresom in ruševinami, (nosilni zidovi, podboji vrat, ozka predsoba, prostor pod obokom) ter o najkrajši poti za umik iz stanovanja ali zgradbe. S tem seznanite vse člane družine.

Poskrbite, da se boste vsaj v najpotrebnejšem obsegu naučili ravnati z ranjenci in jim znali nuditi prvo pomoč, v odločilnem trenutku boste tako znali pomagati tudi sebi.

Dokumente, denar, vrednostne papirje in druge dragocenosti hranite na skupnem mestu, ki je dostopno in zanj vedo vsi člani družine.

Zapomnite si, da je za smotno ravnanje zelo važno, da ob nesreči ostanete mirni in zbrani ter da z besedo in zgledom vplivate pomirjevalno na okolico. Vsekakor ne pozabite na sosedo, ki jim je vaša pomoč potrebna.

Če začutite potres ali zaslišite bobnenje v notranjosti zemlje, pohitite na varnejša mesta v stanovanju. Ne zadržujte se na stopnišču, balkonu ali ob zunanjih stenah, ker se ti deli zgradbe najhitreje porušijo.

Če ste v pritličju, lahko pohitite na prosto, vendar se ne zadržujte v bližini zgradbe.

Stanovalci, ki so ob potresu ostali v stanovanju, naj takoj ko je potresni sunek mimo, skušajo priti na prosto. Pozimi vzemite s seboj odejo. Ne pozabite na tiste, ki si sami ne morejo pomagati to je na otroke, bolnike in invalide.

Lastnik hiše ali hišnik je takoj po močnem potresu dolžan zapreti centralne ventile ali razdelilce za vodo in elektriko ter poskrbeti, da se po končani nevarnosti naprave pregledajo.

Ob nastopu vojne nevarnosti računajte, da je industrijsko področje Domžal, Mengša, Vira,

Količevega in Jarš izpostavljeno zračnim in drugim napadom.

Računajte tudi na to, da se na območje občine naseli del evakuiranega prebivalstva iz Ljubljane. Evakuiranec ste dolžni nuditi vsestransko pomoč.

Obvezniki enot civilne zaščite se morajo v teh primerih takoj javiti na svoja delovna mesta (v enote v podjetjih ali ustanovah).

Kakršnokoli izredno stanje ob nesreči ali drugi nevarnosti bodo alarmne naprave naznanile z ustreznimi ustaljenimi znaki:

1. Za neposredno nevarnost zračnega napada zavijajoč enominutni zvok siren:

2. Ob naravni nesreči (ob poplavi, potresu, požaru, nesreči v rudniku) 3-krat po 20 sekund dolg enakomeren zvok siren v presledkih po 20 sekund:

3. Ob požaru manjšega obsega enakomeren 3-minutni zvok siren:

4. Za prenehanje nevarnosti enominutni enakomerni zvok siren:

5. Za preizkušanje siren, ki se opravlja vsako soboto ob 12. uri, velja enakomeren enominutni zvok siren (isto kot znak za prenehanje nevarnosti):

Priporočamo, da upoštevate ta navodila, ker boste tako največ pripomogli k učinkovitosti reševalnih akcij takrat, kadar bo to potrebno.

Štab občine Domžale za varstvo pred naravnimi in drugimi hučimi nesrečami

Analiza

ogroženosti občine Domžale po elementarnih in drugih hudih nesrečah

Ozemlje občine Domžale je izpostavljeno možnostim različnih elementarnih nesreč. Računati je treba z možnostjo potresa, poplave ter z močnim požarom v naselju ali gozdovih.

1. POTRES

Teritorij občine Domžale obsega potresna območja IX., VIII. in VII. potresne stopnje. Na področju IX. stopnje stoji mesto Mengeš s 3000 prebivalci in naselje Trzin. Na potresnem področju VIII. stopnje stoji mesto Domžale s 5.000 prebivalci in naselja: Jarše, Radomlje, Vir, Dob, Lukovica in Moravče, medtem, ko so Peče, Blagovici in Trojane na področju VII. stopnje. Novejše zgradbe v Domžalah imajo železobetonsko konstrukcijo. V vseh so zgradbe srednje trdno grajene. Nevarnost predstavljajo zgradbe, kjer se zbira večje število občanov, a niso potresno dovolj trdno grajene, ker so tudi že stare. To so predvsem šole, kulturni domovi, večje stanovanjske stavbe, zgradbe gospodarskih in drugih organizacij. Ob močnem potresu

je treba računati na veliko število žrtev, kolikor bi se rušile takšne zgradbe v času njihove zasedenosti.

2. POPLAVE

V času večdnevnega močnejšega deževja ogroža potok Kamniška Bistrica. Ogroženi so leseni mostovi, ki vodijo prek struge v Homcu, Domžalah, Ihanu in Biščah, ker se ob opornikih nabira naplavljeni material. V neposredni nevarnosti je obrat Agrokombinata v Ihanu, ki stoji v bližini Bistrice. Ob večjem deževju prestopa bregove tudi potok Rača v Dobu in ogroža okoliške terene, ter Pšata, ki je nevarna ob vsem svojem toku v naši občini, kar se je pokazalo tudi ob zadnjih poplavih v Mengšu in Trzinu.

3. POŽAR

Večji požari so možni v obratih gospodarskih organizacij, kjer imajo v proizvodnem procesu razne vnetljive snovi.

»MELODIJA« Mengeš — acetoni, celuloid, lesni polizdelki,

»ZKI« Domžale — obrat proizvedaje lakov,

»PAPIRNICA« Količevo — papir in kartoni,

»TOSAMA« Vir — bombažna preja in tkanine,

»INDUPLATI« Jarše — bombažne in platnene tkanine,

»LIP« Radomlje — les in lesni izdelki,

»FARMIS« Mengeš — lahko hlapljive tekočine,

»SONČNICA« Vir — tehnična in jedilna olja.

Možnosti večjih požarov v naseljih ni, ker so hiše zidane in ni strujenih lesenih naselij. V severnem delu občine je nevarnost gozdnih požarov večja kot v drugih predelih. Kompleksni gozdovi so predvsem na območju Kolovec — Rovā — Rafolče.

4. PROMETNE NESREČE

Ker potekajo prek ozemlja občine večje tranzitne ceste, po katerih se odvija močan tovorni in potniški promet, lahko računamo tudi na težje prometne nesreče, pri katerih bi bilo ponesrečenih večje število potnikov. Prek območja občine potekajo prometne poti:

Ljubljana—Celje—Maribor;

Ljubljana—Šentjakob—Domžale—Kamnik;

Trzin—Mengeš—Kamnik;

ŽELEZNICA: Ljubljana—Domžale—Kamnik.

Računati moramo tudi s tem, da se prek ozemlja občine transportira eksploziv iz podjetja »KAMNIK« v Kamniku.

PROBLEMI MLADIH

Razprave o mladini so pri nas zelo različne, kot so različni ljudje, ki o njej govorijo, in kot je sama po sebi raznolika tudi mladina. Nekateri mladino zelo ostro napadajo, očitajo ji nepravilen odnos do moralnih vrednot in revolucionarnih tradicij, predlagajo ostrejšje ukrepe proti mladim izgredeknikom, ugotavljajo, da sistem vzgoje ni dober in predlagajo najrazličnejše sisteme in načine, kako mladino popraviti. Drugi spet nekako zamaknjeno razmišljajo o psihi mladolletnika, ki se je znašla v burnem idejnem in moralnem nihanju današnjega časa in ji ni bila vedno ob strani pomoč starejših in izkušenih. Tretji bi se be in bralce radi prepričali, da je z mladino vse v redu, da pa nekaj mladostne razposajenosti in odklonov mladini pravzaprav ni potrebno zameriti, saj so taki in podobni pojavi spremljali rast sleherne generacije v preteklosti. Druge zopet zanima predvsem politična zavest mladine in na podlagi tega razvijajo različne ideje in poglede.

Tako bi lahko našteval skoraj v nedogled. Naenkrat poznajo mladinska vprašanja mnogi, in skoraj vsi bi radi sodili mladim ali pa družbi, ki je to mladino vzgojila.

Mlajši, ki govorijo in pišejo o tem, bi radi razložili interese, želje, hotenja in težave celotne mladine. Žal pa mnogi med njimi na mlade ljudi projicirajo svoja mnenja in svoje sheme. Tako na podlagi priljubljene »mladinske problematike« rešujejo svoje, dostikrat čisto nemladinske dileme in probleme.

Tako se razprave o mladini, zlasti tisti v raznih družbeno političnih organizacijah, pogosto začno ali končajo z ugotovitvijo, da so problemi mladine problemi celotne družbe, da so torej slabosti mladih in njihova stranpota samo odsev družbenih slabosti itd. Mislim, da so te trditve samo delno točne. Če jih prevečkrat poudarjamo, postanejo fraze ali pa navajajo k napacnim sklepom.

Vzroki za dejavnost oziroma nedejavnost, za idejno usmerjenost in za notranje stiske mladih so kompleksni. Vsak poskus, da bi jih enostransko razložili, nujno vodi v shematizem, ki nikomur ne koristi, lahko pa škodi. Problemi mladine, njenega razmerja in vključevanja v družbene tokove današnjega časa so res pomembni družbeni problemi in v prid vse družbe je, da jih rešujemo normalno, brez zaostrenih generacijskih protislovij. Mladega človeka in njegovih problemov ne moremo opazovati, analizirati in razreševati ločeno od družbenih dogajanj in okolja, v katerem živi. Vendar pa nekatere trditve, da so problemi mladine družbeni problemi, vsebujejo tudi misel, da je delovanje mladine determinirano. S tem prizvokom odrekujejo mladim subjektivnost in indivi-

dualnost. Vse delovne uspehe mladih pripisujejo družbi in za vse napake krivijo družbo.

Ideje in moralni pogledi mladih se razvijajo v nenehnem iskanju pod vplivom idejnih tokov in etičnih vrednotenj starejših ter pod vplivom življenja in njegovih nasprotij. Zato so v posameznostih, večkrat pa tudi v celoti nazori starejših in mlajših različni. Današnji čas, velike družbene spremembe, razvoj civilizacije in kopičenje materialnih dobrin, razvoj znanosti in tehnike in čedalje večje povezovanje vseh držav in narodov, prinaša doraščajočim generacijam bistveno drugačne probleme kot njihovim prednikom. Zato se razlikam v pogledih ne smemo čuditi, saj je zgodovinsko dognano, da so bile razlike tudi v bistveno manj dinamičnih obdobjih.

Se eno je pomembno, če ocenjujemo in analiziramo mladino. To so veliki razločki med sloji mladine, razlike v gmotnem položaju in tudi v starosti.

Ravno zadnje, starostne razlike, pogostokrat zanemarjamo. Ne upošteva jih tudi Zveza mladine, čeprav je jasno, da so dozorelost in s tem tudi odgovornost ter zarimanje štirinajstletnika in štirindvajsetletnika različna, saj ju loči celo desetletje osebnostnega razvoja.

Nekateri mladinci in mladinke padajo ob poslušanju moderne glasbe, zlasti električarjev, v trans, hodijo oblečeni po zgledu svojih popevkarskih idolov, pustijo si rasti dolge lase, združujejo se in zasmehujejo mirne občane itd. Vrstijo se razni huliganjski prekrški, pa tudi moralna in seksualna razpuščenost oziroma »svoboda«.

Čeprav ne bi mogli trditi, da si družba ne prizadeva onemogočiti in odpraviti teh pojavov, pa se vseeno ne morem znebiti vtisa, da smo za te pojave enako krivi mlajši kot starejši ter enako Zveza mladine kot drugi družbeno politični faktorji, predvsem pa šolski sistem.

Vzroki za delikventno obnašanje mladih ljudi so kompleksni in v naši publicistiki dovolj obdelani, da mi jih ni treba ponavljati. Tudi o huliganstvu in podobnih pojavih se piše precej, vendar mislim, da preveč parcialno in nedosledno.

Huliganstvo ni samo posledica vzgojne zapuščeniosti in duševne revščine enega dela mladih ljudi, temveč predvsem oblika njihovega družbenega odzivanja. Marsikje gre za beg pred družbeno stvarnostjo in osebno odgovornostjo.

Naša družba se je kljub notranji razgibanosti in revolucionarnim reformnim procesom ustavila v mnogih ozirih. Strokovna usposobljenost, prizadevnost in izkušnje so vedno bolj pogoj za uspeh v življenju in pri delu. Te lastnosti pa se ne dajo pridobiti čez noč. Delu mladine to ni razumljivo ali pa

ni sprejemljivo, posebno še, ker vidi da se je kljub tej pozitivni tendenci in deklaracijam mogoče uveljaviti v naši družbi tudi drugače, ne tako moralno. Njihovo obnašanje skuša biti nekonformistično in tudi je nekonformistično, vendar najslabše vrste. Zanikujejo in zavračajo družbene norme oblačenja, bontona, ustvarjajo svoje bratovščine in na razne, na prvi pogled nerazumljive načine protestirajo proti obstoječim družbenim odnosom. Njihov upor je plitek in ne sega do temeljnih družbenih odnosov. Nevaren pa postane, če ga ocenjujemo s stališča, da bodo morali ti mladi ljudje, ki si tako oblikujejo svoje ideje in moralne nazore, nekoč prevzemati odgovorna mesta v samoupravljaljski družbi.

Veliko se govori o akcijah cerkve, ki gre v korak z najnovejšimi interesi mladine. Upripori, recimo koncert »električarjev« v cerkvi, omogoča filmske predstave in intenzivno klubsko življenje na področju kulturnih in športnih dejavnosti. Precej o teh akcijah izvemo iz glasila, ki je preseglo naklado naših najbolj razširjenih listov in ki uvaja nov stil pisanja z glavno usmeritvijo k študirajoči mladini. Človeku je težko, ko ob takih debatah in učinkovitih akcijah, za katere je poleg taktike in vsega ostalega potreben predvsem denar, precej več denarja, kot ga premorejo terenske družbene organizacije, ugotavlja, da je brez moči. To je ponekod žalostna resnica. In žalostno je, da marsikje prevzemajo iniciativo za akcijo naši idejni nasprotniki, ker so se zelo prilagodili dilemam mladine. Zdaj pa kakor da gre za neke vrste tekmo za mladega človeka, kdo si ga bo pridobil, kdo pritegnil. Vsekakor tisti, ki je spretnejši, sposobnejši, bolj prepričljiv.

Ne razmišljam v znamenju kakršnekoli nestrpnosti, nasprotno, demokratična širina je velika prednost v naši družbi, je znamenje svobodnosti in naše politične moči, toda žal mi je zaradi malodušja, ki nastaja med mnogimi zaradi omenjene situacije. Mislim, da smo v odnosu do mladih ljudi pre malo angažirani in da starejši ne prevzemajo nase vse odgovornosti, ki je potrebna pri ustvarjalnih odnosih z mladino. Zame je problem številka ena najti vsebino in formo za aktivizacijo pozitivnega hotenja mladih in to ni lahka naloga. Najbrž je že skrajni čas, da se tej nalogi posvetimo z mnogo večjo intenzivnostjo, kot je nekaj splošnih ugotovitev in naporov ob kongresih, velikih posvetih, seminarjih...

Na to temo nam bo najbolje odgovoril intervju z EVGENOM LIČENOM iz aktivja ZM Krašnja, ki je bil preteklo leto najboljši mladinski aktiv v občini:

M. B. Koliko članov šteje vaš aktiv in s čim se trenutno

ukvarjate — seveda poleg stalnih nalog?

E. L. V naš aktiv je vključeno 58 mladincev, vendar od tega samo približno 20 aktivnih. Trenutno se ukvarjamo s kulturno prosvetnim udejstvovanjem. Dvakrat smo nastopili z igro »Dekleta s Trente«. Naša stalna akcija pa je izgradnja bazena.

M. B. Omenil si plavalni bazen, toda kakor sem videl, delo od lanske akcije ni nič napredovalo.

E. L. Glavni vzrok je denar. Mi smo dali ves izkupiček od iger, tudi šola je prispevala, potem Mlinostroj in Tosama. Za ostale ne vem točno. Poslali smo ponudbo GP »Obnova« že marca, a še do danes ne bi dobili predračuna, če ne bi šel sam ponj. Cene pa so veliko večje kakor v drugih GP. Krajevna skupnost tudi nima denarja, poleg tega pa nekateri celo onemogočajo izgradnjo bazena.

M. B. Vem, da občinski komitee ZM nima veliko sredstev, vendar ali vam kot najboljšemu aktivu pri vaših akcijah komaga. Mogoče finančno ali samo moralno?

E. L. Krašnja je bila v preteklem letu najboljši aktiv v občini, vendar kljub obljubam nikmo dobili ničesar. Mislim, da nekateri člani komiteja preveč obljublja, kar niso v stanju realizirati. Celu košev za kočarko nismo dobili, čeprav bi je komite imel. Ne vem, ali so jih obesili v domžalski klub?

M. B. Omenil si mladinski klub v Domžalah. Zanima me, kaj misliš ti o delu kluba oziroma o upravičenosti njegovega obstoja?

E. L. Mislim, da mora imeti občinski center, kjer je veliko mladine nek prostor, kamor lahko zahajajo mladi. V tak klub pa zahaja predvsem neorganizirana mladina, ki jo je treba pritegniti z raznimi programi. Teh programov pa običajno ni. Tu mislim predvsem na »ponesrečeno« klubsko življenje v Mengšu in Domžalah. S tem pa pri nas pada zaupanje v komite, ker od njega se največ pričakuje.

Mladi danes jemljejo svet in življenje, njune smisle in nesmisle takšne, kakršni so, kot se jim kažejo, kot jih doživljajo...

Marjan Bolhar

DOPISUJTE

V OBČINSKI

POROČEVALEC

S T A L I Š Č A

posvetovanje družbenih in zdravstvenih ter samoupravnih delavcev v občini Domžale o predlogu sistema za zagotovitev osnovnega zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja prebivalstva, k i je bil pripravljen v zvezni skupščini

Na temelju razprave, ki je vsestransko z družbeno-političnega družbenoekonomskega in socialno-medicinskega stališča ocenila gradivo, je avditorij postavil oziroma zavzel naslednja stališča:

— O gradivu, ki je bilo na razpolago in o katerem se že dlje časa razpravlja in ki postavlja sistem zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja na povsem drugačen temelj, kakršni so osvojeni v sedanjem sistemu.

Ker je dosedanji sistem zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja do določene mere izoblikovan in se v praksi tudi izvaja in je v svojih težah in delovanjih skozi dolgoletne izkušnje pokazal niz pozitivnih rezultatov, ob katerih pa so se seveda pojavile nekatere slabosti, ki krnijo dejavnost ter normalen razvoj te družbene dejavnosti, je treba stremeti za izpopolnjevanjem tega sistema.

Negiranje stvarnosti in izgradnje dosedanjega sistema, kot je to navedeno v novih težah zdravstvenega zavarovanja in socialnega varstva, bi pomenilo korak nazaj od že uveljavljenih in vsaj za naše področje zelo razširjenih in konkretnih okolnosti, na katerih temelji današnja stopnja razvoja zdravstvenega varstva. Zato je ustrežnejše odpraviti nekatere pomanjkljivosti sedanjega sistema ter jih dopolniti ter ga še izpopolnjevati v naprej, ker da je to oblikovalcem sistema in neposrednim zavarovancem, ki imajo do teh pogojev pravice in dolžnosti, stalnost in sigurnost. Stalno menjavanje pravic in dolžnosti zavarovanca pogojuje nestabilnost, nezavarovanje ustanovljenih družbenih in socialnih zakonitosti in prepušča zadevo

v reševanje nekompetentnim činiteljem.

— Novost v novem sistemu zdravstvenega varstva in socialnega zavarovanja v smislu trojnih oblik zavarovanja ne daje garancije za uspešnejši nadaljnji razvoj, ker diferencira pogoje, pod katerimi v sedanjem sistemu uveljavljamo zdravstveno varstvo in je odločna tendenca razslojevanja oz. uveljavljanja različnih vrst zavarovancev, ki so za naš sedanji sistem nevzdržne in tudi protustavne. S takim razslojevanjem v bistvu odvzamemo ljudem zdravje, ki je varovano in garantirano predvsem z njegovo širino ter zavarovano na celotnem gospodarskem prostoru Jugoslavije. Z dopolnitvami in izpopolnjevanjem sedanjega sistema zdravstvenega varstva se razje lotimo odpravljanja birokratskih težav, ki se vedno vladajo znotraj njeega, kot pa začetki z izgrajevanjem novega sistema, ki ne daje nobene garancije, da bo boljši ter našim razmeram ustrežnejši. Razmere na našem področju ter na slovenskem sploh pričajo o visoko razvitem zdravstvenem zavarovanju, saj je vanj vključenih 98 odstotkov vsega prebivalstva. Čemu torej z novim sistemom ustvariti pogoje, da se lovrstni standard bistveno zniža, kajti od tega je odvisna tudi ustrvarjalnost.

— V času, ko so bile izoblikovane komunalne skupnosti socialnega zavarovanja na ožjih področjih s precej večjim vplivom samoupravljalcev, so bile izoblikovane že dosti bolj pozitivne težnje v oblikovanju zdravstvenega varstva in socialnega zavarovanja in bi bilo potrebno oživiti vse tiste ugotovitve, ki so bile podane v tistem času za izpopolnitev sistema, kot na primer večji poudarek na preventivi v regionalnem ali

celo širšem pomenu kot pa, da je sedaj prepuščeno delovnim organizacijam, da vsaka po svoje ureja odnose do zdravstvenega zavarovanja in socialnega zavarovanja ob neenakem startnem pogoju. Osnovna utemeljitev tega bi bila: ne iti v pretirano ekonomizacijo te družbene dejavnosti, ker s tem negiramo osnovni pogoj vzdrževanja nivoja tega, to je solidarnost in vzajemnost.

— Po predlogu o trojnem zavarovanju mora nujno zdravstvena in socialna služba postati še bolj neracionalna kot je danes, ker bo potrebno pokrivati stroške za trojno administracijo, kajti delo se bo potrojilo. Zdravje delovnih ljudi pa ni trojno, ampak samo eno in se ga ne da zaščititi samo na ožjem področju, ampak je zaščita zdravja le ena. Tehnika, ki bi se izoblikovala iz novih sistemskih rešitev, bi vsekakor negirala skupni družbeni interes, zato naj na tako gesto odgovori le najširša družbena skupnost, to je, naj se sleherni zavarovavec izjasni. Oblikovalci novega sistema pa so dolžni omogočiti tako konfrontacijo z zavarovanci.

— Same teze predloga o zdravstvenem zavarovanju in zdravstvenem varstvu so v svojih bistvih zelo nejasne in si na osnovi tega ni možno precizno predstaviti mehanizem delovanja novega sistema. Če prenašamo kompetence oblikovanja odnosov prebivalstva — zavarovancev do zdravstvenega varstva in socialnega zavarovanja iz vertikalne v horizontalno raven s tem, da se neposredni odnosi tako zdravstvenega varstva in socialnega zavarovanja delovnih organizacij in družbene političnih skupnosti obliku-

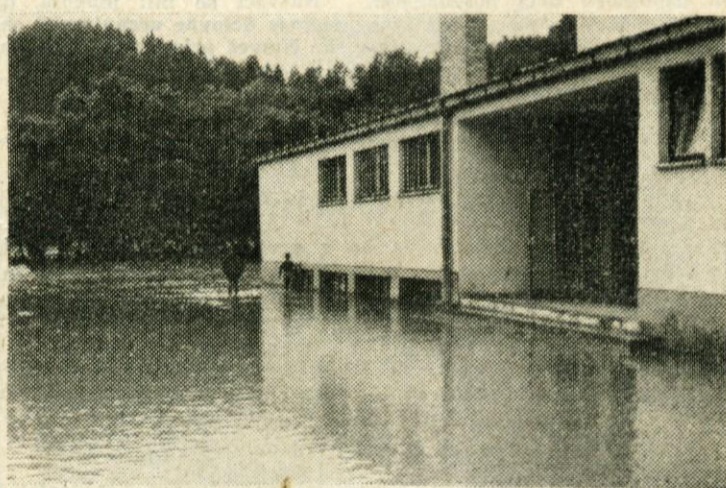
jejo pravno zakonodajno, s tem nimamo zagotovljenih nobenih možnosti širšega urejevanja te problematike ter predvsem ni določena vloga družbene političnih skupnosti v politiki zdravstvenega varstva in socialnega zavarovanja. Zato bi morali na osnovi bogatih dosedanjih izkušenj iskati nove, funkcionalnejše oblike samoupravne reševanja teh odnosov. Predvsem je tu važen moment prelivanja narodnega dohodka in uravnoteženje stopenj rasti tako gospodarskih kot drugih družbenih dejavnosti, katere nepresiano prilagajamo stopnji rasti gospodarstva, nikakor pa ne najdemo pravega razmerja. Zato morajo biti zagotovljena relativna vlaganja, ki bodo zmanjševala razkorak, ker sredstva že tako ali tako niso zadostna. Tisti, ki ustvarja več, ne more biti avtomatsko kaznovan s tem, da daje več, dobiva pa enako kot tisti, ki daje manj.

— Zavarovanje po panogah ni sprejemljivo za današnje stopnje razvoja v smislu enotne organizacije zdravstvenega zavarovanja, zato ne smemo iskati različnih oblik financiranja in ugotavljanja rizikov.

Kolikor je nujno spremeniti zakonodajo s področja zdravstvenega varstva in socialnega zavarovanja, potem naj zvezna zakonodaja poda samo splošne okvire in naj določi minimalne obveze glede določenih zavarovanj. Ostalo pa naj konkretizirajo nižje družbene politične teritorialne enote, ki naj tudi v okviru zvezne zakonodaje s tega področja pridobivajo večji vpliv, da se bo na ta način še naprej razvijala deetatizacija, kajti vpliv državnih organov je na današnji stopnji še razmeroma močan.

O teh stališčih je seznaniti javnost in dobiti njeno podporo, pa tudi delovne organizacije naj povejo svoja stališča v zvezi s tem.

Občinski sindikalni svet
DOMŽALE

Ob neurju, ki se je razbesnelo pod Kamniškimi planinami, je Pšata po dolgih letih v sredo 5. junija spet zalila Mengeš. Voda je zalila kleti in pritlične prostore številnih hiš, tako tudi kulturni dom, kjer je segala do vhoča v kino dvorano

Izdelati kriterije

Tretjega junija so se sestali predstavniki paritetnih komisij skupščine občine ter delovnih organizacij, v katerih bo v tekočem letu izvršena reelekcija. Ta sklic so pogojevale dosedanje pomanjkljivosti pri izvajanju reelekcije ter dogovor zastopnikov kadrovske komisije pri družbeno-političnih organizacijah. Razgovor je temeljil na dosedanjih ugotovitvah paritetnih komisij, da je namreč največ pomanjkljivosti v zvezi s preširokimi razpisnimi pogoji, ki jih določajo statuti, pojmovanjem, če imajo člani paritetne komisije od skupščine občine v vsakem posameznem primeru svoj predlog za imenovanje direktorja in ne na kraju, da se pojavlja v posameznih primerih taktiziranje posameznih kandidatov.

Navzoči so na posvetu zaključili naslednje:

1. Statutarna določila o izobrazbi in drugih kriterijih za ocenjevanje dela direktorja je potrebno postaviti na povsem določene osnove, glede šolske izobrazbe pa je treba postaviti realni kriterij, ki bo omogočal izbiro takega kandidata, ki ga delovna organizacija potrebuje. Nevzdržno je, da se v razpisnih pogojih omenjajo vse obsegajoči kriteriji od osnovne do visokošolske izobrazbe. To pomeni, da bi morale delovne organizacije v rokih, ki jih določajo predpisi, spremeniti statutarna določila v smislu pozitivne izdelave kriterijev.

2. Dosedanje delo paritetnih komisij je v večini primerov slonelo na ocenjevanju dosedanjega direktorja s subjektivnega vidika, ne pa na podlagi pokazateljev o doseženih rezultatih. Poleg tega so paritetne komisije ugotovile popolno neangažiranost družbeno-političnih organizacij znotraj posamezne gospodarske organizacije. Po mnenju udeležencev bi morale politične organizacije znotraj kolektiva pred izvajanjem postopka odpreti javno razpravo o uspešnosti dela dosedanjega direktorja. V primeru negativne ocene se mora pojaviti vprašanje, kakšno zaupanje uživa ostali vodstveni kader v posamezni

organizaciji. Kot zaključek je bila sprejeta ugotovitev, da mora o delovne organizacije, ki šele bodo izvrševale reelekcijo, angažirati celotni kolektiv ter vse člane seznaniti s postopkom, zastopnikov skupščine pa ne jemati kot odločujoče arbitre pri določanju kandidatur. Družbeno-politične organizacije znotraj posameznega kolektiva morajo odigrati odločujočo vlogo pri organizaciji javnih razprav.

3. Ugotovljeno je bilo tudi, da je sestav paritetnih komisij neprimeren ter po mnenju udeležencev preveč odvisen od vpliva reelektirancev samih. Zaradi tega je bil sprejet zaključek, da se izboljša kadrovski sestav paritetnih komisij, in sicer z ljudmi, ki delo in življenje delovne organizacije poznajo ter so zaradi svojih laičnih ali strokovnih mnenj v stanju ocenjevati delo dosedanjega direktorja ter pripravljati zastopati napredna stališča tudi pri kadrovskih spremembah. V ta sklop vprašanj spada tudi zainteresiranost samoupravnih organov, ki v končni fazi volijo kandidate. Zaradi tega bi tudi v samoupravne organe kazalo vnesti več objektivnega družbeno-političnega razmišljanja o zasedbi delovnega mesta direktorja.

4. Samoupravni organi in člani paritetnih komisij morajo zahtevati od upravnih služb v posameznih organizacijah, da z vso resnostjo opravijo vse priprave za izvedbo reelekcije, ne pa kot dosedaj, da na to gledajo povsem formalno. Udeleženci so sprejeli tak zaključek zaradi ugotovitev, da marsikje ne poznajo zakonskih predpisov, da nimajo popolne dokumentacije v kadrovskih mapah, da se pojavljajo formalne prijave na razpise itd. Na kraju razgovora je bilo izraženo tudi mišljenje, da je v vsakem primeru paritetna komisija dolžna dosledno izvajati zakonite predpise ter da je uspešnost reelekcije predvsem odvisna od družbeno-politične akcije in javnosti dogovora.

Navzoči so bili mnenja, da morajo delovne organizacije same čimveč prispevati k realizaciji tega dogovora.

F. Gabrovšek

OBVESTILO

Obveščamo občane, da bo s prvim julijem 1968 pričela delom na sedežu občine v Domžalah katastrska služba za tujo občino. Odslej boste vse zadeve s tega področja lahko pravili v Domžalah.

Katastrski urad bo imel svoje prostore v pritličju občinske glavne stavbe v sobah št. 11, 12 in 13. Za delavce v tem uradu velja isti delovni čas in uradne ure za stranke, kot je v veljavi za ostale občinske upravne organe.

Iz urada tajnika
Sob Domžale

Delo komisije TIS Domžale za ureditev prevozov otrok s podružničnih šol in ureditev drugih vprašanj teh šol

Komisija je obdelala naslednje podružnične šole: Zato polje, Češnjice nad Blagovico, Trojico, Rova in Ribče.

ZLATO POLJE

Vsi učenci šolskega okoliša podružnične šole Zlato polje imajo do centralne šole na Brdu več kot 4 km. Cesta Sentvid—Zlato polje je prevozna vse leto razen ob poledici in ob dneih z visokim snegom. Cesta je oskrbovana, pozimi plužena. Dobro bi bilo cestno službo okrepiti in pooprstiti kontrolo, cestar naj bo vse dni na cesti.

V šolskem letu 1967/68 je v posameznih razredih naslednje število učencev:

1. razred 7
2. razred 6
3. razred 8
4. razred 9

Za šolsko leto 1968/69 ni bilo vpisa v prvi razred. Šola na Brdu že obiskuje 9 učencev.

V prevoz bi morali vključiti 9 učencev, ki že sedaj obiskujejo šolo na Brdu ter 8 učencev, ki bodo letos končali četrti razred; šola Brdo predlaga tudi vključitev četrtega razreda — 7 učencev.

Obstajata tako dve varianti:

- I. prevoz 17 učencev (5., 6., 7. in 8. razred)
- II. prevoz 24 učencev (4., 5., 6., 7. in 8. razred)

Po drugi varianti bi v Zlatem polju ostala le 2. in 3. razred s 13 otroci.

V koledarskem letu 1967 je bilo za šolanje otrok v Zlatem polju porabljeno 38.832,62 N din. S prevozom po II. varianti bi prihranili ca. 18.000 dinarjev.

Komisija predlaga prevoz s kombijem. Ugodno ponudbo je dal avtoprevoznik Jože Čokan iz Lukovice. Otroke namerava voziti z lastnim vozilom, in sicer po 1,50 dinarjev za kilometer vožnje.

Pospešiti je treba ureditev poti ob gradu Brdo, ker bi na ta način pot skrajšali za ca. 2 km v eno smer.

Predlog: Komisija predlaga prevoz s kombijem učencev od vključno četrtega do osmega razreda ter sklenitev prevozne pogodbe z Jožetom Čokanom, avtoprevoznikom iz Lukovice.

ČEŠNJICE

Učenci podružnične šole Češnjice so oddaljeni več kot 4 km od Blagovice, od koder imajo zvezo s šolskim avtobusom do centralne šole na Brdu. V šolskem letu 1967/1968 obiskuje to šolo naslednje število učencev, ki bodo izdelali razred:

1. razred 7
2. razred 9
3. razred 3
4. razred 3
5. razred 6
- 6., 7. in 8. razred 4

Od teh jih je 20 iz kamniške občine. Dva učenca že sedaj hodita na Brdo. Če bo prevoz, se bosta verjetno vozila na Brdo tudi dva iz kamniške občine, ki sta sedaj v internatu v Kamniku. Za šolsko leto 1968/69 ni bilo vpisa.

Smotno bi bilo vključiti v prevoz učence iz 4. razreda (3), iz 5. razreda (6) in tiste, ki se vozijo že sedaj na Brdo (2) in ki so v Kamniku v internatu (2), — skupaj 13 otrok. Učenci, ki hodijo sedaj v peti razred, naj bi se vključili v 5. razred na Brdu ali pa naj bi jih sprejeli v šesti razred in jim nudili dodatni pouk.

Obstaja varianta, da bi tudi učence četrtega razreda (3) prevzeli v šolo v Blagovico, tako da bi na podružnični šoli ostali samo: 1., 2. in 3. razred, vendar bi to bilo sprejemljivo samo za prehodno obdobje, sicer bi pozneje imeli vsako drugo leto samo en razred (2. razred). Na šoli bi ostal samo učitelj, učiteljica bi šla v šolo Krašnja.

Način prevoza je isti kot v Zlatem polju s kombijem. Cesta je dobra, v redu oskrbovana; je speljana po težavnejšem terenu in je možno, da bi pozimi bil prevoz otežkočen, kadar bi padel sneg ali kadar je spluzena cesta pomrznjena.

Ponudbo za prevoz je dal Janez Jarc.

ROVA

Podružnična šola Rova ima samo 1. in 2. razred. Učenci drugih razredov obiskujejo centralno šolo v Radomljah.

Do Radomelj imajo več kot 4 km otroci iz Zagorice, Dolenj, Jasna in Kolovca. Najbolj je oddaljeno naselje Jasen — 6 kilometrov.

V šolskem letu 1967/68 obiskuje 1. razred 5 učencev, 2. razred pa 8 učencev. Stroški šolanja teh otrok znašajo nekaj pod 20.000 letno.

V naslednjih letih bo takle vpis:

za šolsko leto 1968/69	6
1969/70	7
1970/71	15
1971/72	7
1972/73	8

Ker je ta šolski okoliš razmeroma blizu industrijskega centra občine, je opaziti novogradnje in je te v bodoče pričakovati še v večji meri. Prebivalstvo se ne izseljuje.

Ce bi hoteli ukiniti to šolo, bi morali organizirati prevoz na relaciji Rova—Radomlje. Če pa bo na tej progi prevoz, bodo prevažanje zahtevali tudi drugi učenci, ki obiskujejo iz tega šolskega okoliša šolo v Radomljah. S tem pa bi se prevoz toliko podražil, da ne bi bil smotern. Ni pa vzroka za prešolanje otrok zaradi slabega učnega uspeha v nadaljnjem šolanju. Otroci iz šole Rova uspešno nadaljujejo šolanje v Radomljah.

Komisija predlaga, da pouk na šoli Rova ostane v takem okviru kot je sedaj. Ukinitve ne bi prinesla ne učnih ne gmotnih prednosti.

TROJICA

Podružnično šolo Trojica obiskujejo otroci s Trojice, Žej, Račnega vrha, Rače, Zg. Brezovice ter iz oddaljenih hiš Zg. Javoršice in Vinj pri Dolskem.

V šolskem letu 1967/68 obiskujejo

- 1. razred — 2 učenca
- 2. razred — 3 učenci
- 4. razred — 4 učenci

Za šolsko leto 1968/69 so vpisani 4 otroci, od tega sta dva s Trojice, z Račnega vrha 1 in iz Rače 1.

Od teh, ki letos obiskujejo šolo, so iz Žej 3, s Trojice 3, iz Rače 1 in iz Zg. Brezovice 2.

Nad 4 km imajo do šole Krtina otroci iz Žej, Trojice in Zg. Brezovice.

V naslednjih letih se bodo vpisali naslednji otroci:

- 1969 — 0
- 1970 — 4
- 1971 — 3
- 1972 — 4
- 1973 — 3

Za šolanje otrok je potrebno letno nad 25.000 dinarjev. Kvaliteta pouka ne ustreza, ker je pouk kombiniran. Po mnenju zavoda za prosvetno in pedagoško službo pouk na tej šoli ne more zadostiti sodobnim učno-vzgojnim zahtevam in je treba učence prešolati. Komisija predlaga ukinitve te šole, prešolanje otrok v popolno šolo Dob oz. v podružnično šolo Krtino. Organizirati je treba prevoz iz Rače ali Račnega vrha.

RIBČE

Podružnično šolo v Ribčah, ki je v občini Litija, obiskujejo

otroci iz naslednjih naselij, naše občine:

Hrib nad Ribčami, Zg. in Sp. Prekar, Dešen, Katarija in Zalog pri Kresnicah. Šola ima prve štiri razrede.

V posameznih razredih je naslednje število učencev:

- 1. razred — 7
- 2. razred — 4
- 3. razred — 6
- 4. razred — 8

Skupaj — 25, od tega iz naše občine 22.

Za naslednje šolsko leto je vpisanih 5 otrok. Tako bo število učencev padlo na 22.

Po zakonu lahko obstaja samostojna šola, če ima v štirih razredih najmanj 30 otrok in so izgledi, da se to število v leti poveča. Število učencev v šoli v Ribčah že vrsto let pada.

Skupščina občine Litija je aprila letos sprejela sklep, da se ta šola ukine iz naslednjih razlogov:

1. Kombiniran pouk je treba odpraviti, kjer so za to dane možnosti. Tu pa je zgrajena nova cesta in urejen avtobusni promet. Otroci naj se prešolajo v Hotič, ki je oddaljen 5 km.

2. Občina Litija ima premalo sredstev za šolstvo in bi bilo možno doseči določen prihranek (znižanje materialnih stroškov — funkcionalni izdatki).

Skupščina občine Domžale plačuje že tretje leto stroške šolanja otrok iz naše občine na tej šoli. Občani šolskega okoliša Ribče nasprotujejo ukinitvi te šole in predlagajo, da občina Domžale prevzame šolo v upravljanje. Na izobraževalni skupnosti Domžale se je ob tem izoblikovalo stališče, da ne moremo zagovarjati kombiniranega pouka v Ribčah, ker ga po drugih šolah odpravljamo.

Dokončne sklepe o ureditvi pouka na teh šolah bosta izobraževalna skupnost Domžale in občinska skupščina sprejeli še ta mesec. Tako bodo vsi prizadeti do jeseni lahko organizirali delo v šolah čimbolje. Ob tem bo treba obravnavati tudi prešolanje učencev z Gore pri Pečah, ki sedaj obiskujejo šolo na Vačah, v Peče ter možnost prešolanja tistih naših učencev, ki obiskujejo šolo v Šentgotardu in v Dolu v šole naše občine.

P. P.

Poročilo o plenumu občinske gasilske zveze Domžale

V nedeljo 19. maja so se zbrali delegati prostovoljnih gasilskih društev in industrijskih gasilskih edinic občinske gasilske zveze Domžale na Pšati v lepo urejenih prostorih gostilne pri Janežiču. Prišlo je 55 delegatov, 8 častnih gostov in 24 članov občinske gasilske zveze.

Plenum je otvoril predsednik občinske gasilske zveze Domžale Martin Andrejka.

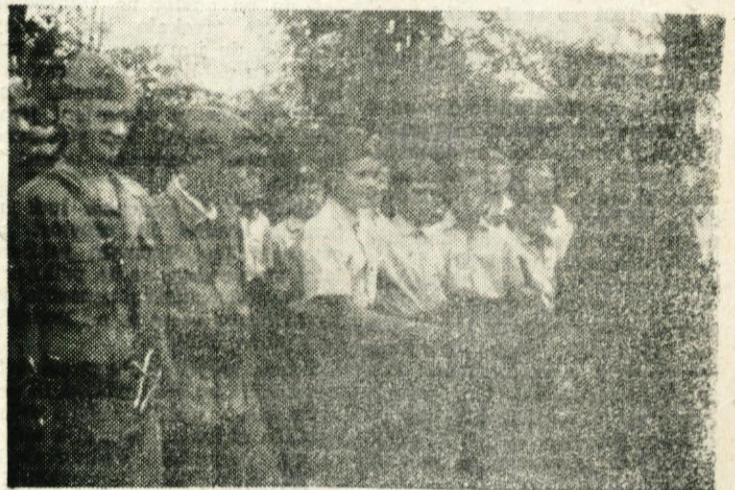
Po sprejetju dnevnega reda je Sandi Rihtar, kot delovni predsednik, zaprosil predsednika občinske gasilske zveze, da poda svoje poročilo. V njem je predsednik med drugim poudaril, da v naših organizacijah močno primanjkuje delovne inteligence, da bi bilo treba nujno pristopiti k ustanavljanju gasilskih pionirskih krožkov na naših šolah, da bi morala biti večja povezava med našimi društvi in drugimi družbenimi organizacijami, zlasti RK in protiletalsko zaščito. Medtem so prišli pozdravit plenum gasilski pionirji iz dragomeljske šole in podarili delovnemu predsedniku krasen šopek rdečih nageljnov. Sledilo je obširno poročilo občinskega poveljnika tov. Habjana. Iz njegovega poročila je bilo razvidno, da je bilo v preteklem letu 16 požarov, vendar k sreči nobenega večjega. Škoda je bila ocenjena nad 67 milijonov S dinarjev, ni pa bilo navedeno v poročilu, koliko je bilo pri tem obvarovanega ljudskega premoženja, kar je tudi važno. V zvezi so bila medkrajevna tekmovanja in tekmovanja v občinskem merilu, katerih so se kot najaktivnejša udeleževala društva Mengeš, Radomlje, Homec idr. Naše gasilske ekipe so se udeležile tudi republiškega tekmovanja v Storah pri Celju in tekmovanja v počastitev kongresa v Kranju, kjer so povsod dosegla lepe uspehe. Za dosežene uspehe je izrekel tov. Habjan posebno priznanje zveznemu

gasilskemu inšpektorju Franca Blejcu.

Iz tajniškega poročila je bilo razvidno, da šteje zveza danes 2730 aktivnih in podpornih članov, od tega 1681 aktivnih. Zanimivo je bilo poročilo blagajnika, ki ga je podal tov. Jezerinik, da kaže rekapitulacija 50.144,82 N din dohodkov in 45.347,65 N din izdatkov. Tov. Podpac pa je podal obširno poročilo o strojnem pregledu po društvi. Obenem s pohvalo in kritiko so delegati zvedeli tudi za oceno svojih društev. Kulturno prosvetno poročilo je podal Pavel Peterka. Poudaril je važnost izletov članstva in družabnih prireditelj. Omenil je porazno malo število naročnikov Gasilskega vestnika in Prešernovih knjig. Po poročilu nadzornega odbora je bila živahna razprava, v katero so najprej posegli gostje in nato večina delegatov. Sprejeti so bili mnogi koristni sklepi, med temi tudi ta, da naj bi bili vsi zdravi gasilci tudi krvodajalci, da naj bodo hidranti na terenu vidno označeni in da se poživji povezava z združenjem dimnikarjev in električarjev zaradi požarne preventive. Sprejet je bil tudi sklep, da zveza organizira v avgustu izlet vseh društev v Veliko vas pri Moravčah, da naj zveza tekmovanje v Nišu financira organizator. Dalje naj zveza upošteva pri razdeljevanju finančnih sredstev aktivnost posameznih društev in njih udeležbo na tekmovanjih. Končno je bil sprejet sklep, naj zveza v bodoče opravi večjo propagando med šolsko mladino s tem, da se poveže z vsemi vodstvi osnovnih in drugih šol.

Sledilo je obdarovanje najboljših gasilskih ekip v zvezi, ki so prejele za dosežene uspehe na tekmovanjih lepe diplome. Od društev so prejela celo več diplom PGD Mengeš, PGD Radomlje in PGD Homec.

Nace Vodnik

Vzgoji podmladka posvečajo gasilci veliko pozornost, mladina pa se rada vključuje v to organizacijo

Svet I. osnovne šole Domžale razglasa prosto delovno mesto hišnika-kurjača. Pogoji: kvalificiran delavec ključavničar ali mizar. Samsko stanovanje na razpolago. Nastop: 15. avgusta.

Pil.mene ponudbe z dokazili pošljite na naslov:

I. osnovna šola Domžale.

Nova razdelilna transformatorska postaja obratuje

Domžale so dobile novo razdelilno transformatorsko postajo. Poskusno je začela obratovati, t.j. oskrbovati potrošnike z električno energijo dne 21. aprila ob 10. uri dopoldne, slovesno pa jo je spustil v obratovanje predsednik občine Jože Pogačnik 16. maja letos ob 12. uri. Istega dne je objekt in elektro energetske naprave pregledala tehnična komisija ter izdala oblašno dovoljenje za obratovanje.

Slovesnosti so prisostvovali predstavniki družbenega in javnega življenja, zastopniki izvajalcev SGP Grosuplje, Združenega podjetja EM Maribor, Elektro gradenj, Elektro inštituta, Elektro projekta, Savskih elektrarn, Poslovnega združenja DES, direktor podjetja Prelog in drugi.

V slavnostnem nagovoru je ing. Stane Jesih orisal razvoj elektrifikacije domžalskega področja: Strojna zadruga v Domžalah je leta 1910 oskrbovala enosmerni dinamo stroj, ki ga je poganjal DIESEL motor in je skupaj z regulatorjem veljal 1.392,70 kron. Razsvetljevali so Društveni dom in cerkev. V obeh stavbah je bilo priključnih 229 žarnic. Leta 1920 je začela obratovati Skokova elektrarna, ki jo je poganjala Mlinščica in je oskrbovala vse takratne Domžale in Stob z električno energijo.

Kranjske deželne elektrarne so leta 1931 zgradile 60 kV daljnovid Laško—Podlog—Črnuče in razdelilno transformatorsko postajo v Črnučah, ki naj bi oskrbovala ljubljansko, domžalsko, kamniško, kranjsko in grosupeljsko področje z električno energijo. Takratna Mestna elektrarna ljubljanska se je zanimala za domžalski industrijski bazen in videla v njem odjemalca električne energije, s katerim je treba resno računati. Skušal je prodreti s svojim daljnovodom preko Save. Po upravnih sporih je bila določena meja med MEL in KDE. Mejila je Sava.

Leta 1931 so se Domžale priključile na 20 kV daljnovod. Transformatorji so bili povprečne moči 75 kVA.

Med pomembnimi letnicami v zgodovini razvoja energetike na našem področju bo zapisana tudi letnica 1968, ko smo dobili RTP. Z novo RTP je praktično dana možnost za neomejen povečan odjem električne energije za domžalsko industrijo. Statistični podatki kažejo, da bo obsežna domžalska RTP od leta 1967 do 1985 zrasla od 10700 kVA na 48100 kVA. Sedaj obratuje regulacijski transformator 110/20 kV izvedbe Rade Končarja iz Zagreba. V končni fazi pa bo celotna zmogljivost RTP 63000 kVA. Naj navedem še stroške gradnje:

Tehniška dokumentacija in raziskave . . . 22,60

Zemljišče	3,00
Gradbeni del	190,00
Električna oprema	312,00
Transformator	132,00
Daljnovodi 110 in 20 kV	164,00
Skupna današnja vrednost	823,60

H gornjemu znesku je dala PAPIRNICA Količevo 40 milij. S din kot kredit. Priključena je, kot smo že poročali v tretji številki lani, na daljnovod Trbovlje—Kleče po približno 1 km dolgem daljnovodu. Vendar se v primeru izpada napetosti na Trboveljskem daljnovodu lahko takoj priklopi na daljnovod Šoštanj—Kleče.

Domžalska RTP je zgrajena za centralno krmiljenje — za daljinsko posluževanje podobnih transformatorskih postaj v Kamniku in Mengšu, ko bosta zgrajeni, 110 kV napetost za bosta dobila preko domžalskega prostozračnega stikališča. Na sekundarni — 20 kV strani so na novo RTP že priključeni daljnovodi: Vrba, Tuhinj, Črnuče, Domžale in Kamnik. Trenutno je v gradnji 20 kV kabelski izvod za Papirnico Količevo. V letošnjem letu pa bosta položena še dva kabla 20 kV, ki bosta napajala domžalske transformatorske postaje.

V Domžalsko RTP se je iz Ljubljane preselila dežurna oz. dispečarska služba Elektro Ljubljana-okolica. Naprave upravljajo stikalci — elektrotehniki. Nova RTP je opremljena s radijskim prejemnikom in oddajnikom za povezavo z ostalimi področji oz. nadzorništvi Elektro Ljubljana-okolica. Zanimiv je pogled na RTP z Bistriškega mostu in proti Podbreškemu kamnolomu. 50 m široki pas posekanega gozda so dobesedno prekrili železni jambori in žice daljnovodov. Morda se domačini z negotovostjo ozirajo na ta kovinski vrvež in se boje nevihte, češ da bo odslej na Podrečjih pogosteje treskalo kot doslej. Prav je, da jim povemo, da zaradi tega okolica ne bo prav nič bolj izpostavljena strelji. Nasprotno, žice in ozemljeni jambori bodo služili kot strelvod in odvajali streljo ob udaru v zemljo.

Ob RTP je zgrajena tudi upravna stavba in prostori za ostale službe. S prvim junijem letos sta se skupina za priključke in nadzorništvo preselila iz Ljubljanske ceste 96 na Podrečje v novo RTP.

S tem, ko je začela obratovati nova RTP, bo v Domžalah in seveda tudi v okolici veliko manj izpadov električne energije zaradi nujnih, rednih vzdrževalnih del na električnih napravah visoke napetosti.

Stane Stražar

Občni zbor planinskega društva Domžale

Pred časom je bil v Domžalah 18. redni občni zbor Planinskega društva. Predsednik tovariš Lenčak je v uvodu pozdravil predstavnike Planinskega društva Ljubljana matica, predsednika meddruštvenega odbora PZS, predstavnika Planinskega društva Mengeš in predstavnika Planinskega društva Kamnik. Nato je poročal o delu upravnega odbora v preteklem poslovnem obdobju.

Ugotovil je, da vrsta sklepov prejšnjega občnega zbora kljub mnogim sejami ni bila uresničena, predolgi presledki med posameznimi sejami pa niso pripomogli k uspešnemu delu. Dejstvo pa je tudi, da gospodarska reforma sama postavlja celotno delo planinskih društev na nove osnove in odpira nove možnosti v tolikšnem obsegu, da izgovor posameznikov, da za delo v društvu nimajo več časa, ne drži v celoti.

Glavna naloga Planinskega društva v preteklem letu je bila dovršitev začete gospodarskega poslojja PD Domžale na Veliki planini. Zato je upravni odbor posvetil največ časa gospodarskemu sektorju in je gradnja kar lepo napredovala. K temu je precej pripomogla skupščina občine Kamnik, ki je z velikim razumevanjem ocenila delo našega društva, in oprostita društvu za leto 1967 plačevanja občinskega prometnega davka. Zato se društvo skupščini občine Kamnik iskreno zahvaljuje.

Uslužbenci v domu na Veliki planini so bili v tej sezoni skrajno malomarni, kar je bilo v tem listu že večkrat omenjeno. To je bil tudi glavni vzrok, da je moralo društvo dom zapreti po odredbi sanitarne in tržne inšpekcije. Ukrep je bil upravičen, za društvu pa je bil

to težak udarec, ker je zato zaključilo poslovanje z večjo izgubo. V bodoče do takih neredov ne bi smelo več priti. Dom se je v času, ko je bil zaprt, ves prenovil. Zamenjano je bilo tudi vse osebje in vpeljan strožji red.

V pretekli sezoni je imelo društvo težave tudi s tovarno žičnico. Huda spomladanska burja je podrla na Kisovcu del žičnice in jo poškodovala tudi na drugih mestih. Društvu je uspelo poškodbe popraviti.

Propagandni odsek je organiziral predavanja, razstavljal slike v omari pri stari pošti, se dogovarjal za sodelovanje s šolami in Delavsko univerzo, zastopal je društvo na fotografiskem tečaju pri PZS v Ljubljani, sodeloval pri raznih gospodarskih akcijah, skrbel za redno dopisovanje v Občinski poročevalec itd.

Mladinski odsek je svojo nalogo opravljal bolj površno, zato je upravni odbor dal znesek 50.000 S din mlademu smučarskemu klubu za vzgojo smučarjev.

Planinci so menili, da bi razprava o tej problematiki lahko dala koristne napotke za prihodnjo sezono. Koristna bi bila tudi večja povezanost s šolami.

Društvo je najelo v preteklem letu posojilo 5 milijonov starih dinarjev, ki je vse porabljeno za nakup gradbenega materiala. Vse kaže, da bo novi dom letos končno dograjen. V tem novem domu namerava društvo prodati dve sobi, da bi prišlo do potrebnih sredstev.

Ob zaključku je predsednik pozval zborovalce k sodelovanju in izrazil željo, da bi novi odbor kar najbolje izpolnil vse prevzete naloge in s tem zaključil uspešni občni zbor.

PD Domžale

Homški pionirji sprejeli kurirčkovo torbo

V torek, 14. maja, so pionirji Posebne osnovne šole na Homcu sprejeli Kurirčkovo torbo. Na ta dan so se že dalj časa vneto pripravljali. Ob prihodu Kurirčkove torbe se je pred šolo zbral ves pionirski odred POŠ Homec, ki nosi ime po padli talki Olgi Avbljevi. Ob 11. uri so pionirji kamniške šole izročili Kurirčkovo torbo homškim pionirjem, ki so ob prevzemu obljubili, da jo bodo varno prenesli v določeno postojanko. Po končanem kulturnem programu so homški pionirji odnesli torbo proti radomeljski šoli. Na tej poti so doživeli kar dve zasedi,

partizansko in nemško. Torba je varno prispela do radomeljske šole. Sprejemu in predaji kurirčkove torbe so prisostvovali vsi pionirji radomeljske šole in ves učiteljski kolektiv. Radomeljski pevci so zapeli nekaj partizanskih pesmi, harmonikarski zbor pa nam je zaigral nekaj poskočnih. Najbolj so se navdušili mali pionirji in pionirke v narodnih nošah; zaplesali so nam celo vrsto narodnih plesov. Tako so homški in radomeljski pionirji dostojno in res lepo sprejeli in predali letošnjo Kurirčkovo torbo.

Nace Vodnik

Začarani krog nezainteresiranosti

»To ni za ljudstvo, za par ljudi pišeš, za par ljudi si mučiš, za par ljudi si stradal od začetka do konca; kajti ljudstvo te ne razume, ono je tuje tebi in tvojemu delu, ti si tuj njemu in njegovemu življenju.« (Ivan Cankar »Slovensko ljudstvo in slovenska kultura«.) Tako so očitali Cankarju za njegovega življenja narodnjaki in klerikalci, ki so imeli polna usta fraz, da se bore za narod — poleg tega pa so govorili o prokletem ljudstvu, ki da smrdi.

Tudi danes politično zrelejši govorijo o potrebi vzgajanja delavcev v samoupravnem smislu, kako naj bi sindikat organiziral predavanja o samoupravljanju, ker da mnogi po svoje pojmujejo samoupravljanje, so pa tudi taki, ki ga nič ne poznajo, niti svojih temeljnih pravic, ki izhajajo iz samoupravne družbene ureditve.

Na drugi strani pa se marsikje nič manj zavzeto, nič manj javno in smelo ljudje na višjih položajih trudijo, kako bi dokazali, da delavci za to stran izobraževanja niso zainteresirani in da se s takimi predavanji ne bo povečalo zanimanje tistih, ki tudi dosedaj zato niso kazali zanimanja. Take trditve so zelo nedialektične in nič kaj dostojne ljudem, ki smo jim zaupali vodilna mesta.

Težko je človek zainteresiran za nekaj, kar ne pozna in ne ve, kakšne koristi bi imel, če bi to poznal. S takim pristopanjem

k temu bistvenemu vprašanju naše družbe ne bomo rešili začaranega kroga nezainteresiranosti, ker bodo tako nezainteresirani vedno ostali nezainteresirani.

Tisti, ki so Cankarju očitali »to ni za ljudstvo«, so imeli polna usta fraz, kako se borijo za narodov blagor. Danes govorijo »ljudje niso zainteresirani za to, da bi jih seznanjali s samoupravljanjem, o njihovih pravicah in dolžnostih«, kar vse bi pozitivno vplivalo na odnose v kolektivih in na proizvodnjo samo, poleg tega jim pa nikdar ne zmanjka fraz o razvijanju samoupravljanja in razvijanju proizvodnih odnosov.

Ne vem, kako si ti ljudje zamišljajo samoupravljanje na višjem nivoju, brez sodelovanja tudi sedaj še nezainteresiranih, ki jih ni malo. Vem, da bo en del res ostal nezainteresiran, ne morem se pa sprijazniti s tem, da bi ostali vsi tisti, ki so še danes ne po lastni krivdi, zato se pridružujem tistim, ki poznajo nujnost in potrebo po izobraževanju v samoupravnem smislu.

ZKJ je delavska partija, njeni interesi ne morejo biti drugačni od interesov delavcev. Tisti, za katere nekateri trdijo, da so nezainteresirani (kar pa ni res), so tudi delavci, torej smo jim dolžni povedati, kakšen je naš interes in kaj je naš skupni interes in naš skupni cilj.

Anton Dolenc

še tem bolj, kajti med pevci je že precej starih možakarjev, nekateri med njimi imajo že sedem križev, pa še vedno radi prepevajo. Prvi stik z oskrbovanci je bil tako zelo pristrčen in gotovo je, da ne bo zadnji.

Nastopil je tudi ansambel Pavla Kosca, ki je zaigral nekaj pesmi, skladbo Moj očka pa so zapeli kar skupaj.

Kako so bili veseli ti starčki. Kljub betežnosti in letom si vi-

del, da kar niso mogli sedeti pri miru, radi bi še zaplesali, saj pesem je tista, ki jih poživlja in jim daje novih življenjskih moči.

Prepričan sem, da to srečanje ne bo zadnje in da bodo tako moški zbor upokojencev in ansambel Pavla Kosca še prišli razveseljevat oskrbovance v Domu počitka v Mengšu.

Tone Ravnikar

Kriminaliteta na območju občine

V letošnjem letu nismo zabeležili večjih kaznivih dejanj. So pa zelo gosti vlomi v stanovanja, tatvine denarja, tatvine koles, mopedov, avtomobilov, avtomobilskih koles in rezervnih delov itd. Zadnje čase izvršijo največ tatvin mladoletniki. Saj so posamezniki pri tem že pravi »mojstri«. Naj opišem nekaj konkretnih primerov:

— Ze v začetku leta so se izkazale ženske, ki so se lotile tatvin v samopostrežnih trgovinah. Kradle so take ženske, ki jim ne bi bilo treba, saj imajo doma vsega v izobilju. Tovrstne tatvine smo registrirali na Viru, Domžalah, Mengšu.

— Dne 10/1-1968 v večernih urah je starejši mladoletnik S. N. z Vira okradel invalida brez rok v zapestju, Jožeta GRECEL tako, da mu je iz hlačnega žepa potegnil denarnico in iz nje vzel 5.100 S dinarjev. Tatvino je izvršil, ko ga je oškodovanec prosil, da naj mu prižge cigareto, ker je sam ne more zaradi invalidnosti. Tako je mladoletnik segel v žep in mu izmaknil denarnico brez vednosti oškodovanca. Torej tudi do invalidov ni nobenega spoštovanja.

— Dne 19. jan. 1968 od 22,30 je storilec Anton GRICAR iz Ihana napadel miličnika Albina KOVAČICA iz PM Domžale zato, ker ga je leta opozoril, naj pusti pri miru moped, ki ni njegov in naj se odpelje z lastnim kolesom. Gričar je tedaj napadel miličnika in mu zlomil prst. Miličnik je bil zaradi tega 6 tednov nezmožen za delo.

— V letu 1967 in 1968 so bile skoraj vsako noč tatvine in poškodbe slušalk in drugih naprav v javnih telefonskih govornicah v Domžalah. Vodja obhoda, Alojz BUCIK se je trudil na vse načine, da bi storilca teh tatvin odkril, vendar dolgo ni mogel priti na sled. Končno je pri mladoletnikih v Domžalah te dele je izsledil. Le-ti pa so mu povedali, da jim jih je dal mladoletnik J. L. iz Domžal. Ta je priznal 7 takih tatvin, vendar se po razgovoru z njim da sklepati, da se vseh dejanj niti ne spominja. Podjetje za PTT promet je bilo s tem oškodovano za nad 700.000 S dinarjev.

— V začetku tega leta se je klatil po območju Moravč znani tat, goljuf in preverant Peter LOMBARDO iz Ljubljane, sedaj brez stalnega bivališča. Lombardo je ogoljufal Franciš-

ko Štrukelj iz Peč pri Moravčah za 340.000 S din. Lombardo se je toliko časa zadrževal pri njej, da je od nje izvil ves denar, potem pa je odšel v neznan.

Opozarjamo vse občane, bodite previdni, ko sprejemate delavce na delo ali v pomoč pri kmečkih delih. Morda bo nekaj časa delal, kasneje pa izvršil tatvino.

— Dne 22/3-1968 je miličnik Janez TOMAZIN odkril vlomilca, ki sta dne 26/1-1967 v večernem času vlomila v osebni avtomobil last Jožeta SITARJA iz Mengša in mu ukradla gramofon. Zlikovca sta J. F. in S. N. oba še mladoletnika.

— Dne 30/3-1968 se je na Moravškem ponovno pojavil Peter LOMBARDO in se izdal za inkasanta za tokovino. Nasedlo mu je več občanov, ki so plačali porabo toka. Pri kasiranju je izdal račune. Posebno rad je obiskoval hiše, kjer so doma same ženske ali bolj boječi ljudje. Pregledoval je števec in za vsak pregled zahteval 55 N dinarjev. Izsledili smo ga po fotografijah.

— Dne 12/4-1968 so na kmetijskem posestvu PŠATA debili osebni dohodek. Delovodja Oto MUCH je ovitek z denarjem spravil v aktovko in odšel po opravkih, aktovko pa pustil v pisarni obrata. Med tem časom je prišel v pisarno traktorist Simon UČAKAR, vzel ovitek last Mucha, v katerem je bilo 146.000 starih dinarjev, na mestu pa pustil svojo denarnico z 28.000 starih dinarji. Ko ga je miličnik BALOH izsledil, je v svoji zagovor navedel: »Naj še on nekaj časa živi z mojo plačo.« Učakar je bil slab delavec in je zato tako malo zaslužil.

— Dne 4/5-1968 podnevi je bilo Anici KLOBUČAR iz Domžal, Zavrti 1, ukradeno 300.000 S din. Tatvino sta izvršili dve ženski, ki sta prodajali perje. Storilki sta: Ljubica KONSTANTINOV, stara 29 let in njena sodelavka Marija KONSTANTINOV, stara 17 let iz Zagreba. Naša služba jih je izsledila s prizadevnostjo občanov, ki so dali dokaj dober opis deklet.

— Dne 1/6-1968 okrog 19,30 sta miličnika Ivan TOMAZIN in Franc KOLMANIČ oba iz PM Domžale izsledila v Domžalah storilca kaznivega dejanja uboja, ki sta ga zagrešila v Mariboru. Oba miličnika sta se pravočasno seznanila z najno-

Nastop v domu počitka v Mengšu

V torek, 4. junija popoldne, so oskrbovance v Domu počitka v Mengšu obiskali moški pevski zbor upokojencev iz Domžal in ansambel Pavla Kosca.

Moški pevski zbor upokojencev jih je tokrat prvič obiskal. Pod vodstvom Tomaža Habeta je zapel pesmi Slovenska zemlja, Rožmarin in O košnji. Pevci so nato obiskali nepokretne bolnice v velikih sobi doma in jim zapeli tri pesmi. Ena od teh oskrbovank si je zaželela še »Z zakrivljeno palico v ro-

ki«. Seveda so ji ustregli in ženice, ki so se jim ob prelepi pesmi orosile oči, se kar niso mogle zahvaliti pevcem, ki so jih s pesmijo popeljali nazaj v mlada leta, ko so ob večerih, pod okni poslušale na vasi prelepe fantovske pesmi. Pa tudi marsikateremu možaku se je ob pogledu na tako zveste poslušalke, ki so morda že leta priklenjene na postelje, orosilo oko, zato so jim zapeli še bolj pristrčno. Pevce so nagradili z dolgotrajnim ploskanjem, to pa

vejšimi depesami na PM in sta zaradi tega tudi lahko ukrepala. Ubijalca — mladoletnika sta se pripeljala z avto-stopom iz Maribora do Višnje gore in nato še isti dan nazaj do Domžal. Namerava sta pobegniti prek meje v Svico in sta iskala zvezo pri sorodnikih na Količevem. Fant je star 17 let, dekle pa 16. Oba sta bila odpeljana s službenim avtomobilom v Maribor, kjer bodo izvedli celotni postopek.

Navedel sem samo nekaj primerov, ki smo jih obravnavali v letošnjem letu in so takega značaja, da so za javnost. Ob-

ravnali pa smo še nešteto primerov nasilja nad ženskami, pretepov in ostalih kaznivih dejanj, katerih pa vseh ni mogoče opisati.

Na kraju želim opozoriti vse občane, naj varujejo lastno in družbeno premoženje. Občani, ki živite na samem, vedno dobro premislite, kam nosite, oz. shranjujete ključe od stovanja.

Na starše pa apeliramo, da nadzirate svoje otroke, kaj delajo in s kom se družijo. Če boste to nadzorstvo zaostri, potem sem prepričan, da bo tudi nezaželenih deliktov manj.

Franc Kalan

Leopold Gec, 55-letnik

slilo precej domače delovne sile, za novi objekt te tovarne je sam zbiral material, posebno les. Objekt, v katerem si služil danes 120 žensk vsakdanji kruh, je v precejšnji meri rezultat njegovih naporov. Boril se je za novi zdravstveni dom, za stanovanjski blok, za združni center in za invalidsko podjetje.

Kljub temu, da je sedaj zaposlen v Domžalah, še vedno živi z Moravčani in podpira upravičene zahteve prebivalcev te doline po sodobni avtomobilski cesti, bencinski črpalki, delaven je v turističnem društvu in veseli ga vsak napredek, ki ga doseže to naše odmaknjeno področje.

Zelimo mu še mnogo let uspešnega aktivnega dela.

Janko Zupan

Polde Gec, referent za obrt pri skupščini občine Domžale, praznuje te dni svojo 55-letnico.

Naj opišem o tem, po vseh moravški dolini poznanem možu, njegovo življenjsko pot.

Rojen je bil 17. junija 1913 v Toplicah pri Zagorju, kot edini sin steklarja. Osnovno šolo je obiskoval v Toplicah, nato pa se je vpisal na realko v Ljubljani. 1. maja 1936 je prišel v Moravče ter nastopil službo prvega tajnika na občini. Kljub silno slabi plači — komaj 300 din za ves mesec dela — je zastavil vse svoje sile za dvig in blagor moravških občanov in si tako pridobil zaupanje prebivalcev moravske doline.

Med drugo svetovno vojno je nekaj časa še opravljal tajniško službo. Ves čas je sodeloval z osvobodilno fronto, partizanom je pošiljal pisarniški material, dajal edinicam in štabu zone po potrebi razna poročila o Nemcih, kar je veliko koristilo odporniškem gibanju. Ko pa so mu postala tla prevročna, je odšel v partizane, kjer je vsestransko deloval.

Po končani vojni je bil izvoljen za občinskega tajnika in spet je z vsemi silami poprijel za obnovo porušene domovine — naše tako imenovane Male Rusije. Pomagal je v vojni prizadetim občanom, veliko si je prizadeval za dograditev ceste Drtija—Kandrše, pri podjetju RAŠICA iz Gamelj je izposloval, da je v privatni hiši v Moravčah odprlo obrat ter zapo-

Konferenca ZZZB NOV občine Domžale

19. maja je bila redna konferenca Zveze združenj borcev NOV občine Domžale. Konferenca je bila izrazito delovna in je načela vrsto vprašanj in problemov, s katerimi se srečujejo borčevske organizacije na področju občine. Plodna razprava je nakazala vrsto sklepov, ki bodo lahko služili novemu vodstvu pri njegovem nadaljnjem delu. Na konferenci je bila tudi majhna slovesnost, ko so prejeli za svoje večletno in požrtvovalno delo »Orden za vojaške zasluge s srebrnimi meči« tovariši: Jože POGAČNIK, Ivan KOLIČ, Franc PODBEVŠEK in Lovro GIOVANELI. Vsem odlikovancem iskreno čestitamo!

Širše poročilo o sami konferenci bomo objavili v naslednji številki.

»Adam Ravbar« tudi letos

22. junija bo na Krumperskem gradu že šesti tradicionalni jamarski piknik s kulturnim sporedom.

Izvajalci so pripravili bogat program. Najprej bo na sporedu krstna izvedba kantate »Jančičar« prof. Matije Tomca. Ob spremljavi domžalske godbe bo pel mešani pevski zbor, solo vložke pa Rok Lap. Kantati bo sledila »Pesem sužnjev« iz Verdijeve opere »Nabucca«, zadnja točka — Adam Ravbar — pa je domačinom že poznana. Kot prejšnja leta, bodo tudi letos peli pevci iz Doba in Ihana, pridružili pa se jim bodo tudi nekateri člani domžalske Svobode. Vlogo glavnega junaka, Adama Ravbarja bo pel Jože Lekan, vlogo njegove žene — grofice Mici Rahnetova, Franc Prenar deželnega glavarja Turna, Jošt — grajski oskrbnik bo Lap Rok, Janez Hribar pa konjenik Rav-

25-letnica streljanja talcev v Moravčah

29. januarja 1943 so Nemci selili iz moravske doline 65 družin, katerih sinovi so odšli v partizane. Nemški učitelj, ki je hotel čez noč ponemčiti vse prebivalstvo in je tudi drugače ljudi teroriziral, se je na ta žalostni dan izrazil: »Danes meni najlepše sonce sije!« To so zvedeli partizani, ki so mu prišli 15. marca sodit za vsa njegova dejanja proti našemu ljudstvu sodbo tudi izvršili. Zato so Nemci pripeljali čez teden dni, 22. marca 1943 iz Begunj 7 zapornikov, ter jih kot talce postrelili. Na hiši, pred katero so padli, je vzdana spominska plošča z njihovimi imeni.

Tiho so darovali svoja življenja in dali s tem vse, kar so imeli, za našo svobodo. Enako tiho je šla mimo njihovega spomina 25-letnica tega groznega dejanja.

V vseh moravški dolini se ni nihče letos spomnil te žalostne obletnice, razen enega edinega, ki jim je prinesel šopek nageljnov in prižgal svečo. Slava njihovemu spominu.

Vlagajte svoje prihranke pri Kreditni banki in hranilnici v Domžalah. Vezane vloge vam dajejo višje obresti!

Zvedeli pa smo, da so tudi učenci osnovne šole počastili spomin umorjenih talcev in k spomeniku prinesli cvetje

barjev bojevnika. Konjenike, Ravbarjeve vojščake, bodo oblečeni v starinske noše prikazali domačini iz okoliških vasi. Sodelovalce bodo tudi narodne noše.

Letos 22. junija bo preteklo točno 375 let, kar je bila izbojevana zmaga nad Turki pri Sisku.

Po predstavi bo pred gradom, v nedeljo popoldne pa pri Jamarškem domu tradicionalni jamarški piknik.

Obenem vabimo obiskovalce, da si ogledajo tudi nove dele Zelezne jame. Jamarji so namreč pozimi podaljšali turistično pot v jami in želijo turistom pokazati nove lepote našega pod-

zemeljskega sveta. Zboljšali so tudi električno razsvetljavo v jami.

Vsakdo si lahko brezplačno ogleda Babjo jamo, kjer so jamarji lani odkrili bivališče pračloveka. Znanstvene raziskave so pokazale, da so kosti alpskega svizca, bobra, losa in drugih praživali, ki so jih izkopal, stare okoli 50.000 let. Našli so tudi kameno rezilo iz kremenjaka, orodje pračloveka in ostanke ognjišč.

Za lažji dostop z avtomobilom so jamarji zgradili novo cesto od krumperškega gradu do Jamarškega doma.

S. Stražar

Naše turistične zanimivosti:

TROJICA

V bližini Domžal je prijetna izletna točka Trojica, ki leži 526 m nad morjem in je daleč naokoli ena najlepših razglednih točk. Do Trojice pridemo lahko prek Brezovice, Oklega ali iz Rače, iz Zaloga ali pa prek Dolskega iz zasavske strani. Kraj, ki je pred vojno imel 10 hiš, je bil med vojno skoraj v celoti požgan. V kraju je tudi šola, otrok pa je tako malo, da bo letos verjetno ukinjena. Se pač še vedno poznajo vojna leta, kajti vseh hiš domačini niso ponovno pozidali, nekaj ljudi pa se je odselilo v dolino. Z ukinitvijo šole bi te prostore lahko preuredili v gostinsko turistični objekt in prepričan sem, da bi okoličani kaj radi zahajali vanj.

Cerkev je bila sezidana leta 1686. Ima lepe oltarje, za katere je značilno, da so kamniti, verjetno iz domačega marmorja, kar je redkost. Cerkev je bila nekdanj znana božja pot. Leta 1944 je bila precej poškodovana. Notranjost so obnovili leta 1957, zunanost pa lani. Okrog cerkve je pokopališče z lepim

spomenikom NOB, ki je bil postavljen jeseni leta 1966. Na njem so imena petnajstih domačinov in okoličanov, ki so dali svoja življenja v letih 1941 do 1945. Postavljen je pa tudi v spomin devetim neznanim borcem.

Na Trojici je bil 9. septembra 1941 sestanek štaba Kamniškega bataljona, ker se je ta čas zadrževala na tem področju Mengeško-moravske četa. Spomladi leta 1944 so partizani sem napeljali celo elektriko, da je mogla delovati tehnika kamniškega partijskega okrožja, ki so jo sem premestili z Vinj.

Ker so se pa v šoli in župnišču zadrževali Nemci, so partizani leta 1943 oboje požgali. 22. julija 1944 sta se v okolici Trojice zadrževali Slandrova in Zidanškova brigada. Borci teh brigad so ta dan pognali v beg nad 400 Nemcev. V boju, ki je trajal več ur, je pogorela tudi Škrbanova — Orehkova domačija. 22. avgusta 1944 so Nemci zopet hajkali. Ob tej priliki so zgorele še Čajžova, Blekova,

Martinovčeva in Godetova domačija. Takrat so požgali Nemci tudi del vasi Konfin in del vasi Viševk.

Tik pod Trojico, v vasi Konfin, so le delno ohranjene razvaline nekdanjega gradu Koprivnik—Rabensberg, ki ga domačini imenujejo tudi Tovorov grad. Od grajskih lastnikov se omenja 1214 Ulšak, 1262 Eberhard in leta 1270 Bertold Koprivniški, ki je bil velik dobrotnik kartuzije v Bistri. Koprivniški so kasneje grad opustili in v 14. stoletju sezidali udobnejši grad Krumperk. V Valvasorjevi dobi je bila koprivniška graščina v rokah zemljiške gosposke mekinjskega samostana. Priimek Tovor pa izvira od tovrne poti, tako zvane »Velike ceste«, po kateri so tovorili blago iz Zasavja v Moravsko dolino in dalje proti Štajerski. Leta 1930 je kupil grajske razvaline senator dr. Valentin Rožič. O gradu še sedaj krožijo med domačini različne pravljice o zakladih, o zakleti deklici in drugem. Tudi bližnja trojiška cerkev je večinoma sezidana iz razvalin kamenja Tovorovega gradu. Valvasor pravi v svoji knjigi »Slava vojvodine Kranjske«, da je grad Koprivnik dobil ime po pekočih koprivah, ki so že takrat preraščale grajske razvaline. Pod gradom je bil nekoč tudi grajski ribnik.

Pod Trojico leži vasica Viševk, kjer je bil v Ostanškovi domačiji leta 1878 rojen profesor, senator in organizator koroških Slovencev, dr. Valentin Rožič. Več let je živel v Celovcu in bil tu tudi tajnik Mohorjeve družbe. Pisal je knjige o Koro-

ški, zato ga je tembolj boleče zadela izguba Koroške po nesrečnem plebiscitu leta 1920. Dve leti po njegovi smrti, 23. maja 1937, je bila na njegovi rojstni hiši odkrita spominska plošča. Hiša je pogorela v hajki meseca avgusta 1944. leta.

Senatorju Rožiču se morajo domačini zahvaliti, da so leta 1934 dobili vodovod. Škoda, da je ostala v rokopisu njegova knjiga o Trojici z zgodovinskimi opisom kraja in bližnje okolice.

Dr. Rožič je bil znan tudi kot odličen govornik. Leta 1904 je govoril pri odkritju spominske plošče na Vegovi rojstni hiši v Zagorici. Bil je tudi slavnostni govornik na predvečerju in na sam dan 4. julija 1925, ko so bile Domžale razglašene za trg. Pisal je tudi v lokalni list Domžalec. Slavnostni govornik je bil tudi leta 1934, ko je domačalska godba slavila 50-letni jubilej.

V Viševku pri Celarju je v letih 1943—1944 delovala partizanska tiskarna okrožnega komiteta KPS Kamnik, na kar spominja tudi plošča, ki je bila pred leti vzdana v to hišo. Tudi ta domačija je bila požgana v hajki avgusta 1944. leta.

Ce bi bil na Trojici urejen gostinsko turistični objekt, za kar so, kot sem že omenil, z ukinitvijo tamkajšnje šole dane vse možnosti, se lahko Trojica spremeni v zares priljubljeno izletno točko, saj tako čudovitega razgleda proti Gorenjski, Polhograjskim dolomitom, Krimu in Dolenskememu hribovju zares ni daleč naokoli.

Tone Ravnikar

Ni denarja . . .

Prav gotovo je malo občanov, ki poznajo majhno hribovsko vasico Malo Lašno, še manj pa jih je, ki so morda že kdaj bili tam. To pa predvsem zato, ker je tja gor dostop s katerikoli motornim vozilom popolnoma nemogoč, pot pa, ki vodi na Malo Lašno, pa bi se preje imenovala drča za spuščanje lesa ali pa navadno planinski hudournik. Kdo ve kolikorat so vaščani to pot popravljali, nasipali s peskom, delali odtočne kanale, vendar je to ostalo le ob suhem vremenu, ob prvem nalivu pa je voda odnesla ves pesek in trud ljudi je bil zaman. Ostalo je spet isto; razdejana pot z ostrikamenjem in luknjami.

Kljub prizadevanju vaščanov in organizacije SZDL v Zlatem polju, da bi se nova, nedokončana cesta na Malo Lašno dokončno uredila, se to ne zgodi. Na zadnjem občnem zboru v Zlatem polju, kateremu je prisostvoval tudi republiški poslanec tovariš Matičič, je bil sprejet sklep, da se najprej, pred vsem ostalim, dogradi cesta na Malo Lašno, ker je nujno po-

trebna, saj bi v primeru nujne zdravniške pomoči človek preje umrl, predno bi prišla pomoč. Za dober kilometer na novo speljane ceste, bi bilo potrebnih približno 5 milijonov starih din. Gozdno gospodarstvo naše občine je bilo takoj pripravljeno pomagati in je obljubilo 2 milijona Sdin za dograditev ceste, vendar v primeru, da ostalo financira občina Domžale. Toda vse to, kar je bilo sklenjeno in zapisano, je ostalo le na papirju. Občina Domžale nima denarja, je nedavno rekel načelnik občine, kar mu tudi popolnoma verjamem, saj grede težki milijoni za nove projekte v Domžalah, ki rastejo kot gobe po dežju. Izgleda, da ima občina Domžale kaj malo interesa za svoj okoliš, predvsem za hribovite predele.

Tako, kot izgleda, bodo morali kmetje z Male Lašne še naprej voziti in se pehati po razdejani poti in uporabljati nosila za bolnike, ker nova cesta nima nobene perspektive. Ni denarja.

Mirko Klobčič

Ekskurzija učiteljev na Kozjansko

Sobotno jutro 18. maja je bilo deževno; obetalo je prav slabo potovanje ekskurzije v predel naše domovine, ki ga le malo poznamo. Toda dobra volja ni manjkala in optimizma prav tako ne.

Učitelji četrtnih razredov domažalskih in kamniških šol smo si pod vodstvom ped. svet. tov. Mazija in Regvarta ogledali vse večje kraje na Kozjanskem, obenem pa spomenike iz NOB, ki še danes pričajo o težkih bojih XIV. divizije, ko se je prebijala na Štajersko. Tov. Regvart, tamkajšnji rojak in borec kozjanskega odreda, pozna vse podrobnosti teh krajev in nam jih je znal tudi na zanimiv način prikazati.

Pot nas je vodila po Savinjski dolini mimo Celja. Najprej smo se ustavili v Storah, v novi moderno urejeni osnovni šoli. Tov. ravnatelj nam je posredoval nekaj podatkov o gradnji in stroških, potem pa razkazal prostore. Stavba je stala približno 400 milijonov S din in je zgrajena za 600 otrok. Razvrstitev učilnic in drugih prostorov je nadvse funkcionalna in napravi na obiskovalca prav prijeten vtis.

Oč tod nas je pot vodila po dolini Voglajne v Obsotelje. Cesta je bila še nekaj časa asfaltirana, potem pa smo do večera potovali po makadamski cesti, po dolinah in po klancih. Obsotelje je gričevnata pokrajina, podobna naši Dolenjski. Značilnost pokrajine so vinogradi, sadovnjaki in skromno kmetijstvo. Industrije nimajo. V novejšem času so začeli saditi plantažne nasade črnega ribeza. Prevladujejo kmetijska naselja, ki hranijo obilo spominov na srednji vek s številnimi gradovi; deloma so ohranjeni, deloma pa v razvalinah. Zadnje čase postaja turistično zanimivo in iz perspektiv, ki smo jih dobili, je razvidno, da so turistična društva tudi v Bistrici ob Sotli, Kozjem, Podčetrtku, Planini, Pilštajnu in Bizeljskem. Ležišča je moč dobiti tako v gostiščih kot pri zasebnikih. Na obisku smo izvedeli zanimive izvire imen Podčetrtku in Podsrede. Podložniki teh krajev so namreč morali ob sredah oziroma četrtkih oddajati gradu svoje dajatve, poleg tega pa je tudi fevdalec ob teh dneh izvrševal sodno oblast.

Pri Podčetrtku ob Sotli smo se peljali mimo radioaktivnih toplac v naselju Harine Zlake, imenovane tudi atomske toplice. V perspektu lahko beremo kroniko toplac, prav tako tudi priznanja ozdravljenih, ki so im toplice resnično pomagale. Menda ozdravljajo vse boleznice od glavobola in notranjih ter zunanjih ran do revmatizma in rakastih obolenj.

4 km od ceste je samostan Olimje, ki je bil sprva grad, zidan še leta 1208. Leta 1663 so pavlinci grad preuredili v samostan in v njem uredili lekarno, ki je poleg dubrovniške ena najstarejših v Evropi. Slovci po edinstvenih freskah z motivi o virih zdravja in likih prvih zdravnikov. V cerkvi je pozlačen baročni oltar neprecenljive vrednosti. Oboje ima v varstvu zavod za spomeniško varstvo.

Iz Bistrice ob Sotli smo napravili še kratek skok čez Sotlo, v tri kilometre oddaljeni rojstni kraj predsednika republike tovariša Tita. Pred nami si je rojstno hišo marsala ogledovala že druga skupina obiskovalcev. Zanimivo si je tudi ogledati moderno šolo, poleg nje pa poslopja za stanovanja učiteljev ter tehničnega osebja.

V bližini Bistrice je vas Sedlarjevo, kjer je v noči med 6. in 7. februarjem 1944 prekoraciła Sotlo XIV. divizija. Tu je bilo izseljenško področje, kjer so Nemci 10. novembra 1941 izselili vse prebivalce — nad 1600 ljudi — in na njihove kmetije dodelili Besarabce in Kočevarje. Prav zato je imela XIV. divizija toliko žrtev, ker je poleg slabega vremena naletela še na negostoljubno prebivalstvo. Ob cesti, v bližini kraja ob Sotli, kjer je bil zgrajen most, stoji spomenik, katerega smo si tudi ogledali.

Iz Bistrice smo zavili proti zahodu skozi Podsredo, kjer je ohranjen še sramotni kamen — pranger, zanimiv ostanek fevdalne dobe.

Ustavili smo se tudi v Kozjem in si ogledali enega najlepših spomenikov NOB — delo umetnika Batiča. Kozje je središče Kozjanskega.

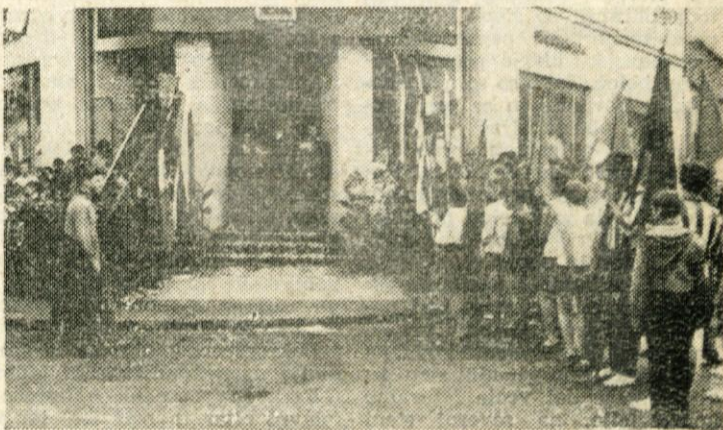
Za dalj časa pa smo se ustavili na Planini, kjer nas je čakalo kosilo. Po kosilu smo se povzpeli k razvalinam planinskega gradu iz 12. stoletja, od koder je lep razgled po zahodnem in srednjem delu kozjanske pokrajine, v poznih popoldanskih urah pa smo se spustili po dolgem in strmem klancu proti Jurkloštru in po dolini ob Gračnici proti Rimskim Toplicam. Malo pred izlivom Gračnice v Savinjo stoji ob cesti spomenik komandanta bataljona XIV. divizije Badovinca, ki je padel, ko je kril s svojim bataljonom premik divizije proti severu.

Pri Rimskih Toplicah smo začutili pod kolesi zopet asfalt in pri Celju smo »zašpilili klobaso«.

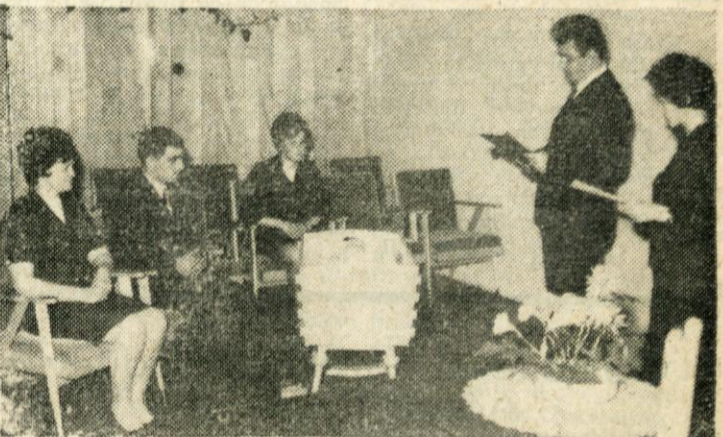
Ekskurzija je uspela v vsakem pogledu. Mladi učitelji so z zanimanjem in dobro razpoloženimi sledili komentarjem tov. Regvarta. Vse je bilo kot prijetno predavanje s slikami. Mnogo priložnosti je za ogled Gorenjske, Dolenjske, Primorja

Od 25. 5. do 3. 6. je bil tudi letos v hali komunalnega centra Majski sejem kot izrazito komercialna prireditelja, ki naj bi v Domžale privabila kar največje število prodajalcev in kupcev. Vendar smo morali letos ugotoviti, da pri domačih podjetjih ni bilo pravega zanimanja za to prireditelja in se je zato tudi razen redkih izjem niso udeležili. Med obiskovalci, posebno tujimi, je bilo mnogo povpraševanja po tistih izdelkih, ki so tipični za Domžale in domačo industrijo, vendar jih niso mogli dobiti, čeprav so marsikje skladišča polna. Več zanimanja za sejem so pokazali privatni proizvajalci, ki pa sami na sejm niso mogli dati tiste pestrosti, kakršno mu dajo velika renimirana podjetja kot so npr. Toko, Univerdale, Induplati itd.

Tudi letos je mladina naše občine slovesno pričakala nosilce štafete mladosti in priredila na trgu pred Napredkom majhno slovesnost, na kateri so tovarišu Titu izrazili svoje čestitke in vse dobre želje za njegov rojstni dan. Škoda le, da je mladina štafeto palico nosila samo skozi naseljene kraje, drugače pa je letos potovala z avtomobili. Sprejem v Domžalah je bil kratek, vendar prisrčen in topel

V sredo 29. maja je bilo na matičnem uradu Skupščine občine Domžale skromna, toda prisrčna slovesnost botrovanja, na kateri je mala Sabina ob številnih čestitkah in najlepših željah za njeno življenjsko pot, tudi uradno dobila svoje ime. Krstni obred, ali kakor se uradno imenuje — botrovanje —, je opravil predsednik občinskega zbora Jakob Černe

Naši kulturni spomeniki

Nedaleč od Moravč v vasi Krašce stoji v lepem naravnem okolju podružna cerkev sv. Andreja, ki druží baročno arhitekturo kupolaste ladje z gotskim prezbitერიem. Starejšo gotsko cerkev so v sedemdesetih letih 18. stoletja baročno prezidali, toda ohranili so stene gotskega prezbitერიja s poznogotskimi freskami, ki jih je prekril baročni belež. Tako so se nepoškodovane ohranile in se pred nekaj leti, ob napeljavi električnega voda po stenah prezbitერიja, prikazale izpod beleža. Restavratorji so s sondiranjem ugotovili, da je v celoti poslikan ves prezbitერიj do baročne nadzidave sten in oboka.

Nad slikanim zastorom v spodnjem pasu sten se pod povečanimi baročnimi okni vrstijo dopasne figure svetnikov na južni strani; na vzhodni steni za oltarjem je del večje figuralne kompozicije, na severni steni prezbitერიja pa so figure z napisnimi trakovi. Modelacija obrazov in figur je mehka, oblačila pa se gubajo v ostro lomljenih, skoraj grafičnih gubah. Zanimiv je žanrski detajl freske na vzhodni steni, ki reali-

in Krasa, prav težko pa človek najde čas, da si ogleda ta odročni, pa vendar zanimivi predel naše ožje domovine. Učiteljem bodo pri njihovem vsakdanjem delu ta spoznanja koristila, saj bodo svoje doživete vtise lažje prenašali na mladi rod in vzbujali ljubezen do rodne grude.

J. Torelli

stično prikazuje služabnika, ki si je potegnil čez oči pokrivalo in zaspal. Freske so izredno kvalitetne in po času svojega nastanka sodijo v tretjo četrtino 15. stoletja.

Cerkev predstavlja zanimivo baročno centralno zasnovno kroga in vanj vrisanega kvadrata s krožno kupolo. Vsi drugi prostori so jasno ločeni od centralnega prostora pod kupolo. Notranjščina je arhitektonsko bogato razčlenjena, saj nosijo glavno kupolo štirje loki in osem slopov, ki izstopajo iz sten. Na levi strani glavne fasade, ki je oblikovana skoraj klasicistično umirjeno, stoji, ločeno od centralne stavbe, cerkveni stolp, ki ga v nadstropju povezuje z njo prehod. V zvoniku so še ohranjene strelne linie ter okrog cerkve obzidje, ki spominja na nekdanji turški tabor.

Cerkvena oprema je baročna (glavni oltar in prižnica) ter iz druge polovice 19. stoletja (stranski oltarji). Največ pozornosti zbuja kvalitetna oltarna podoba sv. Andreja, ki po svojih značilnostih nedvomno kaže, da je del domačega slikarja Leopolda Layerja (1752—1828), najvidnejšega predstavnika poznobaročnega slikarstva na prehodu v 19. stoletje.

V letošnjem poletju bodo freske v Krašcah odkrivali restavratorji Zavoda za spomeniško varstvo v Kranju in tako se bodo izpod skoraj dvestoletnega beleža prikazale srednjeveške fresko kompozicije, ki bodo obogatile zakladnico naše kulturne preteklosti.

O. Zupan

Pevski koncert na dvorišču I. osnovne šole

V okviru praznovanj Dneva mladosti smo v soboto 25. maja prisostvovali eni izmed vsako leto najbolj uspešnih glasbenih prireditev, pevskemu koncertu otroških in mladinskih pevskih zborov I. osnovne šole na njihovem dvorišču.

Kvaliteta izvajanj na tem koncertu nam je dokazala, da ni to le prireditev, ki slovi po svoji tradiciji, saj jo prirejajo že 21 let zapovrstjo, temveč tudi prireditev, ki je mnogo pripomogla k temu, da se je zborovsko petje v Domžalah povzpelo na zavidljivo višino.

V pevskem delu koncerta sta sodelovala otroška zborja s podružničnih šol v Jaršah in v Ihanu pod vodstvom tovarišice Cvetke Flajs in tovariša Antona Križaja, otroški zbor centralne šole pa je vodila Marija Torelli. Najmlajši pevci so nas očarali s svojo svežino, ljubkostjo in naravno toplino. S tem so se staršem in vzgojiteljem oddolžili za trud, ki ga v nešteti urah v svojem prostem času vlagajo v to, da te mlade pevce popeljejo v svet lepega petja in glasbe. Izbor pesmi pa nam dokazuje, da se glasbeni pedagogi in učitelji amaterji, ki so nam pripravili ta prijetni večer zavedajo, da otroci ne marajo izumetničenega, ampak ljubijo le tisto, kar je pristno in lepo. Razveselilo nas je tudi dejstvo,

da smo v pesmicah slišali precej narodnih motivov, ki v zadnjem času med našo mladino žal že tonejo v pozabo.

V drugem delu koncerta je nastopil mladinski pevski zbor centralne šole, ki ga vodi Romana Segula. Predstavil se nam je z zreliimi interpretacijami, ob katerih smo začutili muziko, ki nas je prevzela. Poudarek na muzikalnosti in dosledni dinamiki nam dovolj zgovorno pove, da se mlada pedagoginja, ki se lahko pohvali šele s kratko dobo zborovodstva, razvija v pravo smer, njena dirigentska roka pa dobiva iz leta v leto suverenejšo potezo.

Za zaključek je pomnoženi mladinski zbor zapel ob spremeljavi velikega orkestra Zavoda za glasbeno izobraževanje štiri množične pesmi. V tem delu nas je navdušila predvsem zvočna enovitost obeh ansamblov.

Vse priznanje zaslužijo organizatorji prireditve, katerih delo lahko le najvišje ocenimo, nastopajoči pa so dobili najvišjo pohvalo že s tem, da je bilo obsežno dvorišče, tako kakor vsako leto, tudi letos polno navdušenih poslušalcev in gledalcev, po večini staršev pa tudi tistih, ki so še pred leti sami peli na istem mestu in enako navdušeno kakor ti, ki so prišli za njimi.

J. Cerne

Uspešna revija mladih pevcev

Druga prireditev, ki nas je v zadnjih dneh prijetno presenetila, je bila revija pevskih zborov vseh osnovnih šol naše občine, ki je bila v nedeljo dne 9. t. m. v zadržnem domu na Viru. Na njej se je številnim posušalcem predstavilo preko 700 mladih pevcev in pevk in njihovih zborovodij — učiteljev petja in glasbe na naših osnovnih šolah. Nastopili so otroški zbori iz Jarš, Trzina, Ihana, Brda, Radomelj in Domžal ter mladinski pevski zbori z Brda, Radomelj, Mengša, Doba, Moravč in obeh domžalskih šol.

Prireditve, ki je bila izvedena v organizaciji Zavoda za glasbeno izobraževanje, je namen, zaradi katerega je bila organizirana, v polni meri dosegla. V primerjavi s prejšnjimi leti smo spet lahko ugotovili tako kvaliteten napredek, kakor tudi množičnost, saj tolikšno število otroških pevskih zborov, kolikor jih je nastopilo tokrat, še ni bilo nikdar doslej. In to ne samo s centralnih šol, kjer vodijo zore glasbeni pedagogi, ampak tudi z nekaterih podružničnih. Tem velja še prav posebno priznanje, saj so bili po kvaliteti podanih pesmi enakovredni svojim vrstnikom na popolnih osnovnih šolah. Ti najmlajši pevci pa nam zagotavljajo nadaljnjo

rast mladinskih pevskih zborov, ki imajo na naših osemletkah že dolgoletno tradicijo. Ti izbori, ki so nastopili na Viru, predstavljajo že kar dovršene pevске ansamble, ki nas bodo dostojno lahko zastopali tudi izven meja naše občine, posebno še zbori I. in II. domžalske osnovne šole ter zborja iz Mengša in Moravč. Razveseljivo je tudi dejstvo, da na teh vsakoletnih srečanjih slišimo vedno več pevcev in vedno popolnejše interpretacije izvajanih pesmi.

Pa še eno je pomembno na teh srečanjih mladih pevcev. Otroci kritično ocenjujejo nastope in izvajanja svojih tovarišev iz drugih šol, analizirajo in kritično spremljajo, pri tem pa si pridobivajo bogate izkušnje za delo v prihodnje. Zato so ta srečanja najboljša vzpodbuda za neprestano rast kvalitete

Revija je v vsakem oziru uspeša, čeprav bi bila organizacija ob lepem vremenu lahko drugačna in bi bila dvorana na voljo samo poslušalcem, ne pa tudi pevcem, ki so jo napolnili tako, da ni bilo nobenega praznega mesta.

Vsi mladi pevci in njihovi zborovodje zaslužijo tudi tokrat vse priznanje in posebno pohvalo za mnogo vloženega truda. Nadaljevanje na 20. str.

Obiščite jamarsko prireditev Adam Ravbar“

v soboto, 22. t. m. ob 20. uri na Krumperškem gradu. Po prireditvi in v nedeljo ves dan piknik

Akademija učencev osnovne šole Vencelj Perko

Po desetmesečnem delu se bliža zaključek šolskega leta in tako je tudi osnovna šola V. Perko iz Domžal v torek 11. t. m. povabila starše in prijatelje za zaključno prireditev, ki so jo imeli v kino dvorani v Domžalah. Ob 17,30 so dvorano napolnili šolarji, ravnatelj šole pa je za uvod prikazal uspešno delo pionirske organizacije, PRK in mladinske organizacije na šoli v tem šolskem letu. Poleg rednega dela za šolo so pionirji izvedli nekaj uspešnih nabiralnih akcij, uredili so šolski vrt in dvorišče, udeležili so se številnih občinskih in medobčinskih tekmovanj itd. Lepo mesto so zasedli kolesarji in čolnarji v občinskem tekmovanju, ekipa zgodovinarjev je zasedla prvo mesto v kviz prireditvi o poznavanju zgodovine NOB, matematiki višjih razredov so uspešno tekmovali v znanju iz tega predmeta v Ljubljani, mladi matematiki tretjega razreda so osvojili prvo, četrtega razreda pa drugo mesto v občini itd. Učenci so sodelovali na občinskem telovadnem nastopu in občinski reviji pevskih zborov, pa tudi na vseh ostalih

prireditvah so bili aktivni. Ravnatelj je dal za to priznanje vsem učencem, pa tudi učiteljskemu zboru.

Točke za program na zaključni prireditvi so prispevali učenci vseh razredov, od 1. do 8. Posebno so navdušili poslušalce šolarji podružnične šole iz Dragomlja, program pa sta popestrila zlasti mladinski in pionirski pevski zbor pod vodstvom tovariša Naraločnika. Velikega aplavza pa so bili deležni mladi pevci narodnih in zabavnih melodij, ki so jih spremljali Beneški fantje. Prireditev je pokazala koliko skritih talentov je med našimi šoloobveznimi otroki, le škoda, da se potem, ko zapuste osnovno šolo, mnogi zgube, ker je naša skrb zanje premajhna ali pa premalo načrtna.

Zelo uspelo prireditev so učenci ponovili ob 20. uri za starše in odrasle in tudi tokrat je bila dvorana popolnoma zasedena, kar dokazuje, da si starši takih prireditev žele, njihovo priznanje nastopajočim pa je dokaz kvalitete celotnega izvedenega programa.

Radomlje

V zadnjem času so se tudi Radomlje uvrstile med tiste kraje naše občine, ki so sposobne prirediti glasbene prireditve na dokaj visoki kvalitetni ravni. To nam potrjuje tudi zaključna prireditev osnovne šole Radomlje in oddelka ZGI v Radomljah. Na tej prireditvi so nastopili solisti na blok flavti, violini, klavirju, trobenti, kitari in harmoniki. Od ansamblov pa sta se predstavila harmonikarski orkester oddelka v Radomljah pod vodstvom Staneta Modca in godalni orkester iz Domžal. Osnovna šola je sodelovala s pevskim zborom, ki ga je vodil Ivo Penko in s folklorno skupino pod vodstvom Majde Lipovškove. Dvorana kina Radomlje je bila popolnoma zasedena, publika pa navdušena nad izvajanjem svojih otrok. Izredni kontakt radomeljske publike z izvajalci nam dokazuje, kako prenašljivi so očit-

ki, da si občani želijo samo še lahkotne plaže in neokusne šare, ki nam ju mnogi tako vsiljivo ponujajo.

Razveseljiva pa je tudi ugotovitev, da nam prav prireditve izven velikih kulturnih središč dokazujejo, da v teh krajih žive zelo nadarjeni otroci, katere je potrebno le odkriti in oblikovati.

Na glasbenem večeru v Radomljah smo slišali nekatere učence, ki imajo vse pogoje, da bi lahko njihova imena slišali tudi na naših najuglednejših prireditvah, obenem pa je ta prireditev ponovno potrdila pravino estotnega koncepta estetske vzgoje mlade generacije, za katero se skupno zavzemajo vse osnovne šole v občini in pa Zavež za glasbeno izobraževanje, kar je v svojem uvodnem nagovoru lepo nakazala tudi ravnateljica radomeljske šole tov. Lidija Panjan. **J. Černe**

Kviz - tekmovanje o NOB

Prejšnji petek je bilo v dvorani Kina v Domžalah tekmovanje učencev osnovnih šol naše občine v znanju zgodovine NOB, ki ga je organiziral OBKZMS. To je bila prva prireditev te vrste pri nas in moram reči, začetek je zelo dober.

Vsi tekmovalci so bili dokaj dobro pripravljani in dolgo časa nismo vedeli, kdo bo zmagovalec. Pa se je le sreča nasmeñnila trojki iz naše šole (Zupančič,

Ocepek, Podbevšek). Skromnost je lepa čednost, a kar je res, je res: našim fantom je treba čestitati za uspeh!

Povedati moramo tudi to, da so si prisluzili z vzornim znanjem fotoaparata, kar jih je posebej razveselilo, ker so navdušeni foto amaterji. Toda — kljub temu so se odločili, da ga podarijo šoli, oz. posebni zgodovinsko-zemljepisni skupini, ki ji bo aparat še najbolj koristil.

Med tekmovanjem smo poslušali tudi mlade glasbenike in gledali nastop nadarjene baletne skupine.

Skratka, za dolgčas in puščobo res ni bilo prostora. In — ali ne bi bilo pametno večkrat

spoditi ti dve pogosti lastnosti iz našega kulturnega življenja na ta način?

Nika Rugelj

osnovna šola

Vencelj Perko Domžale

Za dan mladosti: debeli : suhi

Za dan mladosti, 25. maj, je bila na nogometnem igrišču v Grobljah nenavadna, toda zanimiva nogometna tekma med ekipama DEBELIH IN SUHIH, ki so ju v glavnem sestavljali starejši nekdanji igralci (tudi več kot 45 let stari). Ne glede na to, da je pred tekmo močno deževalo, so vsi igralci, zlasti debeli, pokazali veliko mero borbenosti. Seveda se je kapetan debelih (tehta samo 119 kg) »malo« težje gibal po igrišču; toda nič zato: enourni dvoboj, v katerem je več kot 150 gledalcev videlo nič koliko smešnih situacij, se je končal z nič kaj miroljubnim remijem 3 : 3. Debeli so uveljavili svojo moč, suhi pa gibčnost.

Marsikdaj se je trčenje »debelega« in »suhega« končalo tako, da je »suhi« odletel kot bi ga ustrelil, nakar je tudi »debeli« izgubil ravnotežje in telebnil na spolzka tla.

In zakaj pišem o tem srečanju? — Zato, ker so nekdanji igralci pokazali pravi športni duh in dali vzgled mlajšim, ki jim včasih tega duha manjka.

F. Grbec

Nogometaši Domžal zopet zaigrali

Iz leta v leto se ponavlja ista slika: nogometaši Domžal klonejo v zadnjem trenutku. Tudi letos so, čeprav so imeli odločilni obračun za 1. mesto v ljubljanski nogometni podzvezi na svojem igrišču. V gosteh so imeli tacensko SAVO. Gledalci (za domžalske razmere se jih je zbralo presenetljivo veliko — kakih sedemsto) so pričakovali zmago domačih, kajti samo ta je bila potrebna, pa bi naše nogometaše drugo sezono gledali v višjem tekmovanju. Vendar, kot že tolikokrat prej, je športna sreča (in še kaj drugega) tudi letos nogometašem obrnila hrbet. V trenutku, ko so najmanj pričakovali in ko je bila zmaga najbolj potrebna so izgubili s 4 : 0 (2 : 0).

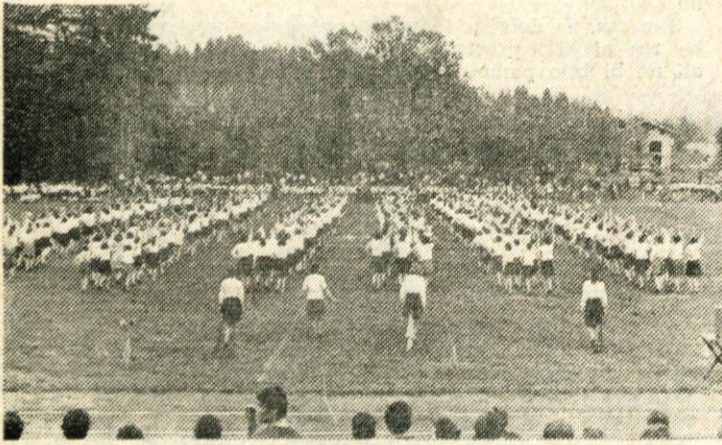
Tako je priložnost izgubljena zopet za eno leto. Prvo mesto v tem tekmovanju je zasedla SAVA iz Tacna, drugo INDUPLATI iz Jarš, šele na tretje

mesto pa so se uvrstili Domžalčani.

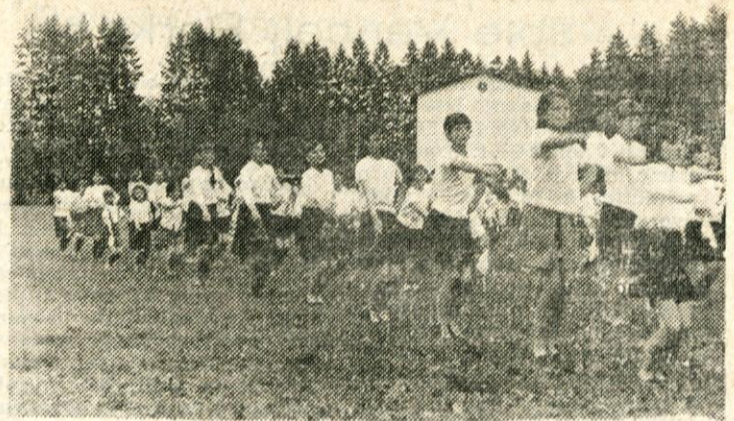
Naj nam bo dovoljeno o domžalskem nogometnem kolektivu spregovoriti nekaj besed. Zdi se, da klub in klubsko vodstvo vse premalo skrbi za lastne moči (mladinsko moštvo je na repu svojega tekmovanja). Če bi bil poudarek na delu z mladino večji, bi prav gotovo v določenem trenutku izbor nogometašev ne bil tako malenkosten, kot je bil na koncu tekmovanja v LNP. Drugi vzrok je pomanjkanje športnih delavcev. V klubu dela praktično en sam človek, PAVLIN ZULE, ki nosi večino zasluga za uspehe, ki jih je moštvo v tekmovanju doseglo. Jasno je, da delo takega športnega kolektiva, kot je nogometni klub, ne bi smelo sloneti na eni sami osebi.

Naj že bo kakorkoli — priložnost je izgubljena; škoda! Kdaj jo bomo spet dočakali?

V Domžalah množični nastop

Učenke sedmih in osmih razredov nastopajo s prostimi vajami

Učenke petih in šestih razredov izvajajo proste vaje z ručicami

Po nekajletnem presledku je bil pred dnevi na domžalskem športnem igrišču ponovno organiziran množični nastop učencev osnovnih šol naše občine, ki so se ga udeležili učenci vseh osnovnih šol razen osnovne šole z Brda, ki ni nastopila. Nastopilo je okrog dva tisoč pionirjev, ki so z enotnim izvajanjem ter s primerno disciplino ponovno potrdili, da se v prihodnje take nastope še spleča organizirati, saj so telesni kulturi nasploh samo v prid. Letošnja prireditelj — organiziral jo je aktiv učitelj telesne vzgoje, ki je uspela v vsakem pogledu, je hkrati tudi obveznost za prihodnje, da se z njo nadaljuje.

Prizadevnim organizatorjem zlasti tov. Eli Koširjevi pa ob uspelem nastopu veljajo tudi čestitke našega uredništva.

Priprave za ta nastop so potekale vse šolsko leto, ker je bil ta nastop sprejet v šolski koledar še ob začetku pouka. Po dolgem času premora predstavlja novo kvaliteto, saj predstavlja organizirana vadba, še

prav posebno pa nastop v taki množici, kot je bila tokrat, za mladega človeka pravo doživetje, ga disciplinira in mu vzbudi občutek pripadnosti kolektivu. Spored je obsegal razne vaje učencev prvih in drugih razredov domžalskih dveh šol, nato prikaz raznih iger, ki so jih demonstrirali učenci tretjih in četrtih razredov, višji razredi pa so prikazali štiri različne proste vaje in sicer fantje petih in šestih razredov skupaj in sedmih in osmih razredov skupaj, prav tako pa tudi dekleta. Kot posebna točka je bil prikaz športnih iger, ki jih šole goje in sicer mali nogomet, mali roket, odbojka, košarka in med dvema ognjema.

Enourni spored se je odvijal brez motenj, kvaliteta izvedenih vaj je bila na zadovoljivi višini, posebno če upoštevamo večletni premor, ki pa ni nastal po krivdi šol ali šolnikov, glasbeno spremljavo pa je posebej za to prireditev skomponiral mladi komponist — domačin. Tomaž Habe.

Košarkarji nizajo zmage

Nekaterim pesimističnim napovedim navkljub domžalski košarkarji v drugi zvezni košarkarski ligi — nizajo zmage. Prav razveseljivo je, da ta najkvalitetnejši domžalski športni kolektiv niza zmage tudi na tujem, saj je v zadnjih kolih

pobral obe točki tudi na tujih igriščih proti Borcu v Banjaluki ter proti BSK v Slavnskemu Brodu. V zadnjem nastopu pred domačim občinstvom, pa je KK Domžale odvezl obe točki Medveščaku iz Zagreba ter se tako učvrstil tik pod vrhom. Rezultat 50 : 45 za Domžalčane.

Prav gotovo je za domžalsko športno življenje taka uspešna dejavnost zelo razveseljiva, požrtvovalnim domžalskim amaterskim delavcem ter športnikom pa v čast. Za uspešno nastopanje v hudi konkurenci veljajo košarkarjem tudi naše iskrene čestitke.

Lestvica po 9. kolu:

1. Maribor	9 7 2 613 : 625 14
2. Bosna	8 6 2 529 : 513 12
3. Domžale	9 6 3 541 : 553 12
4. M. Bosna	9 5 4 522 : 500 10

Nadaljevanje s 18. str.
katerega rezultat pa je brez dvoma ta, da je glasbena kultura spet našla svoje mesto med našimi mladimi ljudmi in da bodo vsi ti, ki so dobili osnove zborovskega petja v šoli in petje samo tudi vzljubili, znali to zvrst človekove ustvarjalnosti pravilno vrednotiti tudi še potem, ko bodo zapustili šolske klopi. To pa je tudi namen vseh teh prizadevanj. **J. Černe**

Občinski odbor občinske zveze za telesno vzgojo

Pred kratkim so se na rednem občnem zboru zbrali predstavniki telesnovzgojnih organizacij in predstavniki posameznih športnih kolektivov naše občine. Na občnem zboru organizacije, ki vključuje 19 telesnovzgojnih kolektivov, je bilo moč izvedeti nekaj bridkih resnic o telesni kulturi v Domžalah, pa tudi o nerazumevanju za telesno kulturo nasploh.

Reči je treba, da je bilo v poročilu predsednika ObZTV tov. **STANETA LAZNIKA**, jedrnatem in kratkem, največ takih besed, ki ne dajejo nikakršne perspektive za razvoj telesne kulture. Čeprav je financiranje telesne kulture v preteklem obdobju doživelo nekaj sprememb, je vsekakor zelo zaskrbljujoče dejstvo, da v preteklih dveh letih ni bil v občini ustanovljen niti en sam športni kolektiv. Resda so na Prevojah hoteli osnovati nov športni kolektiv Polet, vendar do tega ni prišlo.

Na zboru je bilo tudi mnogo besed o neenotnosti vseh tistih (v zadnjem času se je nekajkrat pokazala), ki imajo športno aktivnost v svojih programih. Ta neenotnost v organizaciji športnih prireditev in heterogenost hotenj je tisti zaviralec športnega življenja, ki drobi enotnost telesnovzgojnih prizadevanj. Sklenjeno je bilo, naj bi v prihodnje vsi tisti, ki jim je šport po sili ali hotenju drag, poskušali poenotiti svoje moči (ObZTV, SZDL sindikati, občinski komite ZMS).

V skrbi za kadre v občini ni bilo opaznega izboljšanja. Kadri so še nadalje velik problem, ki ga bo treba čimprej rešiti, če hočemo ohraniti aktivnost večine telesnovzgojnih kolektivov pri življenju. Tudi situacija s športnimi objekti v zadnjem času ni najboljša. Resda se je precej spremenila, odkar je skrb nad njimi prevzela krajevna skupnost, vendar se zdi, da je še vse premalo

tistih, ki naj bi poskrbeli, da nemajhna družbena sredstva, vložena vanje, ne bi propadala.

Iz leta v leto je tudi opaziti, da so sredstva, namenjena za telesno kulturo, vedno manjša. Prav gotovo je to odraz določene miselnosti; miselnosti, ki (kakor je bilo rečeno) posredno škodi tudi splošni telesni sposobnosti in fizični pripravljenosti posameznika. Ali je potem čudno, da se je občnega zbora te najpomembnejše občinske telesnovzgojne organizacije iz med vseh povabljenih predstavnikov družbeno-političnih organizacij udeležil en sam (tov. Franc Gabrovšek — SZDL, op. M. B.).

Prav blizu verjetno leže vzroki za slabši položaj telesne kulture v občini. Razen v košarki, kjer je bil kvalitativno napravljen največji skok, sta v drugih športnih dejavnostih — stagnacija oz. nazadovanje evidentna. Tak in podoben zaključek se vsiljuje ob letnem občnem zboru ObZTV. Če želimo delo telesnovzgojnih društev (za našega občana izmed vseh dejavnosti najbolj zdravo) izboljšati, bi bilo potrebno okrepiti tudi organizacijsko delo telesnovzgojnih kolektivov. Prav pametno bi bilo vključevati v delo stare športnike in storiti vse, da bi se miselnost, ki naši občini nikakor ni v čast, spremenila, da bi se tudi za telesno kulturo, za tega, kakor se je na občnem zboru pokazalo, družbenega pastorka, našla tolikšna sredstva, kakršna po svoji družbeni pomembnosti tudi zasluži.

M. B.

NASLEDNJA STEVILKA OBČINSKEGA POROČEVALBRA.